Nr. 227. Piątek 13 Września 1878. Rok 68

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa Nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł. półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 [illegible] cznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" [illegible] ją cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednak [illegible] ci tylko, którzy prenumerują od [illegible] stycznia [illegible] czerwca, lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pi[illegible] 75 [illegible] 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje [illegible].

[illegible] inseraty obliczają się po 7 cen[illegible] po 6 ct. od miejsca jednego wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, Carrefour de la Croix Rouge 2.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Lwowski c. k. wyższy sąd krajowy dozwolił przenieść się prowadzącemu księgę gruntową przy sądzie obwodowym w Przemyślu, Antoniemu Kawalerskiemu, do sądu obwodowego w Samborze, i nadał opróżnioną posadę prowadzącego księgę gruntową przy sądzie obwodowym w Przemyślu kanceliście sądu obwodowego w Samborze, Karolowi Duchiewiczowi.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, dnia 13 września

Traktat berliński nie rozstrzygnął w Anglii sporu między dwoma współzawodniczącemi ze sobą stronnictwami, choć w pierwszej chwili po podpisaniu tego traktatu lord Beaconsfield i markiz Salisbury byli bohaterami, którym ludność wyprawiała takie owacye jak niegdyś zwycięzcy z pod Waterloo. Zapał minął szybko, a choć i dziś jeszcze lord Beaconsfield i markiz Salisbury mają po swej stronie większość i w parlamencie i w kraju, mimo to jednak można śmiało powiedzieć, że popularność ich, jeżeli się nie zmniejszyła, to pewnie ani o krok nie postąpiła od pamiętnego przyjęcia na dworcu londyńskim. Natomiast Gladstone, który z całą świtą swoją nie poważył się zepsuć harmonii, z jaką wyprawiano owacye lordowi Beaconsfieldowi, teraz znowu odzyskał swadę i jak dawniej, słowem i piórem podkopać się stara powagę swojego rywala.

W prasie angielskiej są także ślady, że Gladstoniści podnieśli się z moralnego pogromu, jakiego doznali w kraju na wiadomość o warunkach traktatu sanstefańskiego i wygórowanych aspiracyach Rossyi. Była chwila, w której russofilskie dzienniki musiały zmienić ton, gdyż tysiącami opuszczali ich abonenci. Dziś znowu ton russofilski może bezkarnie grasować a w niektórych dziennikach posuwa się on tak daleko, jak gdyby wprost z Petersburga pochodziły informacye i inspiracye. Dzienniki te n. p. z wielkiem oburzeniem i a *priori* zaprzeczyły wszelkim pogłoskom o okrucieństwach popełnionych przez Rossyan na muzułmańskiej ludności Bułgaryi, chociaż sprawa ta nie jest jeszcze dostatecznie wyjaśnioną. Z drugiej strony bez wszelkich skrupułów przyjęły te dzienniki za dobrą monetę wszelkie najniedorzeczniejsze potwarze o postępowaniu żołnierzy austryacko-węgierskich w Bośnii i Hercegowinie. W Bułgaryi, zdaniem tych dzienników dobrze się dzieje muzułmanom a w Bośnii i Hercegowinie wystawieni są na *atrocites*!

Prasa nie schlebiająca ślepo Rossyi, choć z drugiej strony wcale nie powodująca się niekorzystnemi dla niej uprzedzeniami, nie zwraca tyle uwagi na Bułgaryę i w ogóle półwysep bałkański jak na Azyę, gdzie zdaniem jej antagonizm rossyjsko-angielski zaostrza się coraz więcej i niezadługo doprowadzić może do wybuchu. Angielska prasa zmądrzała — jeszcze przed szkodą. Niegdyś zanadto lekceważyła sobie postępy Rossyi w Azyi jak n. p. podczas wyprawy chiwińskiej, a dziś widzi niebezpieczeństwo może w rozmiarach większych aniżeli w rzeczywistości. Klęska Chiwy nie przyniosła Anglii tak wielkiej szkody, jak wtedy mniemano, ale teraz chodzi już o punkt rzeczywiście bardzo drażliwy dla brytyjskich interesów.

W sprawie Afganistanu lord Beaconsfield może zatem wystąpić z najenergiczniejszą przezornością i pewnie znajdzie za to uznanie. Nie tak się rzecz ma w innej części Azyi, w Turcyi azyatyckiej, w znanej sprawie reform zastrzeżonych konwencyą cypryjską. Reformy te już teraz stanowią kłopot dla rządu angielskiego a jeżeli Turcya dalej będzie lekceważyć swoje zobowiązania wobec Anglii, to lord Beaconsfield może się znaleźć w kolizyi niemiłej. Do niedawna Porta zasłaniała się brakiem pieniędzy i przyrzekała zaprowadzić reformy przymusowe, jeżeli Anglia wesprze ją kredytem swoim. Do ofiar pieniężnych Anglia łatwo daje się nakłonić ale tylko pod warunkami. że nie będzie to grosz zmarnowany. A teraz właśnie zachodzi obawa zmarnowania pieniędzy, bo po zamordowaniu Mehemeta Alego baszy wśród misyi pacyfikacyjnej wątpliwą jest rzeczą, czy w Azyi powaga Porty wystarcza do zaprowadzenia reform europejskich według recepty angielskiej. A chodzi tu nie o reformy dla samego dobra Turcyi lecz o to, aby Anglia przyjętej z egoistycznych pobudek gwarancyi co do azyatyckich posiadłości Turcyi, mogła strzedz tak, jak jej interesa własne wskazują.

Sprawy sejmowe.

(Uregulowanie przemysłu naftowego.)

III.

(×) Ustawa proponowana wprowadza niezawisłość przedsiębiorstwa naftowego od własności gruntu, gdyż przedsiębiorstwa naftowe są już dziś bardzo kosztowne i stają się coraz kosztowniejszemi w miarę coraz większej głębokości szybów lub otworów świdrowych. Renta kopalni nie da się przewidzieć a tem mniej ściśle obliczyć i zależy raz od kosztów wykrycia pokładu, od ilości dobytku i jego trwałości, drugi raz od ceny każdoczesnej minerału, niezależnej od stosunków produkcyi krajowej. Reguluje ją bowiem produkt zagraniczny a przedewszystkiem nafta amerykańska, pojawiająca się nader obficie i w pokładach łatwych do exploatacyi. Koszta rozkrycia pokładu wynoszą u nas częstokroć ogromną sumę, nie stojącą w żadnym stosunku do wartości powierzchni gruntu, która mimo to stanowi w ustroju dzisiejszym rzecz główną a budowa górnicza rzecz podrzędną. Praca i kapitał wyłożony na los szczęścia nie mają żadnego bezpieczeństwa, skoro los kopalni zawisłym jest od stosunków przypadkowych właściciela powierzchni gruntu a zapisanie praw przedsiębiorstwa w stanie biernym nie daje ani pewności posiadania ani podstawy do kredytu. Pewność ta nie da się stworzyć inną drogą jak tylko oddzieleniem własności kopalni od własności powierzchni i utworzeniem dla kopalni osobnych ksiąg naftowych na wzór księgi lenniczej istniejącej dla innych przedsiębiorstw górniczych.

Wielką trudność stanowi w tej mierze wywłaszczenie a właściwie oznaczenie słusznej podstawy dla stopy wynagrodzenia. Właściciel gruntu miałby być wynagrodzony za ubytek użytku powierzchni i jej przekształcenie niekorzystne oraz za minerały w jego gruncie się znajdujące. Wynagrodzenie za ubytek ustanawia projekt w stosunku 300-krotnym od opłacanego podatku lub według oszacowania stosownie do wyboru stron interesowanych. Co do wynagrodzenia za minerały przez przedsiębiorcę obcego wyzyskiwane, przypuszcza projekt ustawy właściciela gruntu do udziału w produktach ziemnych w stosunku 5%. Udział ten nie jest połączony z ryzykiem a w razie wydatności kopalni zapewnia znaczne zyski. Projekt ustawy wprowadza takie służebnictwa na obcych po za polem naftowem leżących gruntach tak wolnych t. j. pod kopalnię niezajętych, jak niemniej na obcych polach naftowych za słusznem wynagrodzeniem.

Potrzebę ściślejszego nadzoru nad robotami górniczemi uzasadnia obecny stan

Echa Londyńskie.

Caerleon 1 września.

(Dokończenie.)

Tu, w Walli, gdzie dyssydenckie sekty i manczesterskie poglądy kwitną jak w cieplarni, spotykam entuzyazm dla wszystkich interesów, prócz angielskich. Grekofile, russofile itp. rozpierają się tu, jak melony w inspektach. Człek z zdrowemi zmysłami sądziłby, iż piątej klepki nie staje tubylcom. Możnaby zwątpić w wielkość przyszłej Anglii, gdyby nie zdrowy rozum rozlicznych okolic. Zabawny przykład wpływu nowej szkoły widziałem na markizie Bute, pierwszym magnacie wallijskim, jednym z najbogatszych panów Anglii — każdy dom, doki i kopalnie w wielkich miastach Cardiff i Merthyr należą do niego, a jego dochód roczny obliczają na 400.000 funtów szterl. Jest on dla Celtów wallijskich tem, czem książę Argyle dla szkockich. Imię jego znane w Europie, jako neofity katolickiego, który okazywał nadzwyczajną hojność dla Ojca świętego. Markiz Bute należał dawniej do życzliwych protektorów stowarzyszenia w Londynie, zajmującego się wspieraniem sędziwych weteranów polskich z r. 1831. Nagle, pomimo swoich poglądów religijnych, stał się najgorętszym gladstonistą, nietylko przestał płacić roczny datek, ale skrytykował w ostrym liście innych dobroczyńców. Pytanie, co wspólnego miała ta sprawa z poglądami manczesterskiemi na Bułgaryę?

Pora letnia, suche w polityce, bywa także jałowa dla literatury i teatru — mniej więcej jak wszędzie. Czytamy o bankructwach znanych i dawnych wydawców londyńskich; mało książek godnych uwagi wpada w ręce. Z nowszych dzieł zasługuje tylko na wzmiankę świeży tomik poezyi Longfellowa p. t. *Keramos*, najsłabszy zbiór ze wszystkiego, co sędziwy poeta napisał kiedykolwiek. Zresztą czas mu spocząć na laurach. Jego rówiennik, Cullen Bryant, jeden z największych, a bez wątpienia najszlachetniejszy poeta amerykański, przeniósł się niedawno do wieczności, przeżywszy lat 84. Pisał do ostatka z rzadką potęgą natchnienia. W powieściopisarstwie zanotuję nową powieść Ouidy p. t.: *Friendshiph*, niegrzeczniejszą od wszystkich poprzednich, i napisaną na tandetę. Rzecz dzieje się w społeczeństwie włoskiem, a „przyjaźni" pomiędzy mężatką i Lowelasem, przyklaskuje autorka, która położyła sobie zadanie, aby popularyzować w Anglii dążenia pewnych nihilistek amerykańskich i rossyjskich.

Mówiąc ogólnie, świeże i odmienne pióra, inne wzory, nie Elliota, Ouidy i Turgeniewa zdałyby się powieściopisarstwu angielsko-amerykańskiemu. Zdaje się, że jeden z młodych autorów powraca do zasad prawdziwej sztuki — mianowicie Henryk James, Amerykanin z rodu, osiadły w Anglii. Powiadają, że zastąpi Dickensa. Zwracam waszą uwagę na ten nowy talent, mianowicie na jego *Pielgrzyma Namiętnego (Passionate Pilgrim)*, *Straż i Strzeżona (Watch and Ward)*, *Europejczycy (Europeans)* i kilka nowelek. U nas nikt go nie zna podobno — za to Warszawa tłómaczy pilnie Ouidę.

Z dzieł poważniejszych dwa wymienię, jako ciekawe dla nas. Jednem jest przekład niemieckiego dzieła: *Upadek Polski*, przez barona Brüggena. Znacie zapewnie tę smutną książkę, malującą dosadnie, a może przesadnie, rozkład polskiego społeczeństwa w czasach rozbiorowych. Lecz ostatecznie Brüggen ocenia korzystnie mężów, którzy przy ostatniej reform w sejmie czteroletnim, i daje żywy obraz warszawskiego towarzystwa w r. 1791 i później. O tem wszystkiem Anglicy nic a nic nie wiedzieli, chyba z paszkwilów Carlyla itp. sądów polskiej przeszłości. Dzieło Brüggena zyskało rozgłos i naprawi wiele fałszywych poglądów

Dzieło Seniora p. t.: *Konwersacye z znakomitościami cesarstwa*, ma podwójną wartość. Pan Senior żył poufale z osobami najściślej związanemi z dworem Napoleona III, miał pamięć osobliwą, notował na świeżo sądy, plotki, dowcipy, ważne i trywialne zwierzenia znakomitych Francuzów.... Guizot, Thiers, Morny, Walewski, Persigny, Merrimé, sama cesarzowa, spowiadali się przed nim niebacznie, jak to bywa w salonach i na przechadzkach. Ze powtórzył wiernie, co mówili. dowodzi milczenie tych, co żyją jeszcze. Mamy więc ich spowiedzie prywatne z uczuć i pobudek, których nie powtórzyliby publicznie za nic w świecie. Znajdujemy w tej książce klucz do niejednej zagadkowej czynności; padają z niej światła niespodziane, tu na przesądy Thiersa, tam na intencye cesarza i jego doradców przed kampanią włoską, i później, aż do katastrofy pruskiej. Bawi nas i zasmuca, jak tępa umysły i drobne nienawiści wpływały na stanowcze przewroty dziejowe. Osobiste uczucia cesarza dla Austryi, Papieża itd. uwydatniają się wyraźnie. Pomiędzy osobami, które p. Senior poczytywał za powagi, znajdował się generał Chrzanowski — ztąd drugi interes dzieła. Nakształt wielu Anglików, Senior upatrywał w generale zdolnego strategika i wytrawnego znawcę Rossyi, więc zapisywał skrzętnie, cokolwiek polski jego przyjaciel opowiadał o rossyjskiej administracyi, armii, materyale, charakterze, męztwie i intelligencyi żołnierza. Sądy te przedstawiają wojsko rossyjskie niekorzystnie, i sprawiły w pewnych kołach angielskich dużo hałasu i zadowolenia. Najrozmaitsze pisma przytaczają apodyktyczne zdania Chrzanowskiego.

Książka Seniora naprowadza mnie na wspomnienie, że i tu dałyby się zbierać podobne notatki, może nie z tak wysokiego świata, i niejako z drugiej ręki, ale z dobrych źródeł. I tak w początku sierpnia zdarzyło mi się być na licznem zebraniu znakomitości literackich, i słuchać rzeczy, z których Senior studyujący Anglię wydobyłby cenne ziarna prawdy. Świat tutejszy tworzy ścisłą koteryę, a pośród głośnych autorów znajdują się poufnicy mężów, co trzęsą Anglią. Beaconsfield, Salisbury, Derby, markiz Lorne, zięć królowej itd. należą do cechu pióra, ich opinie, życie domowe, zwierzenia przed innymi autorami, bywają rozbierane w kołach literackich, a baczny, milczący gość na takich zebraniach słyszy zadziwiające rzeczy.

Widziałem w pierwszej połowie sierpnia coś w tym guście. Był to kongres literacki *sui generis* w formie *fête champêtre*, u szczęśliwego właściciela jednej z popularnych gazet — kongres wśród kwiatów i w ażurowem świetle salonów. Mieliśmy autorów, redaktorów, poetów, krytyków, filozofów, członków parlamentu z tytułami i bez nich, znakomitości amerykańskie i kontynentalne. Legion powieściopisarek angielskich przyszedł w komplecie, jak na rewię. Zadziwiła mnie uroda i młodość znacznej części tych pań i panien. Niktby nie odgadł w nich *blaustrumpfów*. Niektóre były w kwiecie młodości, inne potrzebowały tylko odfotografować swoje twarze i białe ramiona, aby nam dać obraz ponętnej bohaterki, a przecież te damy młode i ładobne, zapisały już niezliczone libry papieru! Musiały one układać intrygi romantyczne jeszcze w „dziecinnym pokoju", snuć dyalogi na kajetach do nauki pisania, przekonać się o czczości serc ludzkich, prując lalki, i znajdując w nich kłaki. Nawet weteran pomiędzy niemi, Miss Braddon (pani Maxwell) wyglądała dziwnie młodą i pogodną, jeżeli się pamięta, ile tomów wydała, ile namiętności wlała w swoje dziwne romanse.

kopalń naftowych. Studnie czyli szyby naftowe sięgaja obecnie już do 160 i więcej metrów w głąb ziemi. Robotnicy zjeżdżają do nich codziennie i muszą tam pracować po kilka lub kilkanaście godzin często bez światła lub przy mdłem świetle lampki bezpieczeństwa. Ludzie wystawieni na takie niebezpieczeństwa wymagają słusznie opieki prawa wobec niedołęztwa lub niedbalstwa przedsiębiorców. Celem umożliwienia nadzoru ścisłego projekt ustawy stwarza nowy organ t. z. inspektorów okręgowych, którzy obok Wydziałów powiatowych stanowią pierwszą instancyę. W dalszej instancyi czuwać ma nad kopalniami Wydział krajowy. Nadto orzeka ustawa, że kierunek roboty w kopalniach poruczony być może tylko ludziom z fachowem uzdolnieniem, uznanem przez Wydział krajowy. Ustanowienie fachowych i odpowiedzialnych kierowników, poddawanie planów budowy pod aprobatę inspektorów okręgowych, obowiązek regularnego wykazywania robót na mapach, prawo inspektorów do zakładania wysokich grzywien za niedopełnianie przepisów — oto środki, któremi projekt ustawy usiłuje zabezpieczyć życie i mienie osób w kopalniach.

Wobec nawału materyałów w dziale spraw sejmowych musimy poprzestać na tem wskazaniu ogólnych tylko zarysów projektu. Na szczegóły przyjdzie kolej wtedy, gdy projekt stanie się już przedmiotem rozpraw sejmowych.

Sejm krajowy.

(I. Posiedzenie z dnia 12go września.)

(Dokończenie)

Po przemówieniu Ich EE. pp. marszałka i namiestnika, które podaliśmy wczoraj w całej osnowie, doprowadzając w ten sposób sprawozdanie nasze aż do godz. $12^1/_2$, nastąpiło odczytanie przez sekretarzy najprzód reskryptu o zwołaniu sejmu, a potem pisma o wniesieniu projektu rządowego, zawierającego nowelę do ustawy polowej, z którym to projektem postąpi się w sposób przepisany regulaminem.

J. E. marszałek p. hr. Wodzicki oznajmia, iż udzielił urlopu na tydzień pp. Konopce, Dzieduszyckiemu Tadeuszowi i Wolańskiemu Władysławowi, tudzież że otrzymał od p. ks. biskupa Gałeckiego pismo z zawiadomieniem, iż przybyć nie może. — Izba udziela nadto urlopu p. Milieskiemu na trzy, p. Głogowskiemu na dwa tygodnie.

Marszałek czyta pismo następujące: Jaśnie Wielmożny Panie Hrabio Marszałku!

„Po zeszłorocznych wyborach do Wydziału krajowego członkowie wybrani będący delegatami do Rady państwa złożyli swe mandaty delegacyjne, stosując się do wyraźnie oświadczonego życzenia Sejmu. Odtąd posady zastępców z powodu nieprzerwanej obecności członków Wydziału krajowego stały się niemal zbyteczne, tem bardziej, gdy nawet dłuższa choroba członka Wydziału krajowego Wgo Smolki nie spowodowała wezwania zastępcy do urzędowania.

Nadto zostałem wybrany dnia 30 stycznia r. b. do Rady państwa, co bez względu na wyż wspomnione zmiany czyni mię niezdolnym do piastowania zastępstwa w Wydziale krajowym.

Mam przeto zaszczyt oświadczyć, iż składam mandat zastępcy członka Wydziału krajowego i upraszam Jego Ekscelencyę o zarządzenie nowego wyboru zastępcy z kuryi miast i Izb handlowych.

Łącząc wyrazy wysokiego poważania, pozostaję najniższym sługą.

Otton Hausner"

Wybór ten odbędzie się na jednem z posiedzeń następnych.

Izba przystępuje do porządku dziennego, dokonując wyboru najprzód czterech sekretarzy, a potem dwunastu rewidentów, podczas którego to aktu marszałek przerywa posiedzenie na minut piętnaście.

O godź. 1 min. 10 marszałek podejmuje przerwaną czynność, polecając odczytać skrutynium z wyboru czterech sekretarzy którymi wybrano pp. Jasińskiego Józefa, Czaykowskiego, Stadnickiego i Kulczyckiego; z tych zaś dwaj są nieobecni, mianowicie p. Jasiński, od którego jest zawiadomienie, że wstrzymany chorobą, i p. Stadnicki, który donosi, że wskutek wypadku na drodze żelaznej przybyć jeszcze nie mógł, dwaj drudzy przyjmują wybór.

Następują obrady w pierwszem czytaniu nad projektem Wydziału krajowego; zanim jednak do nich przystąpiono, Sejm uchwala zwolnić sprawozdawców od czytania referatów z wyjątkiem samych wniosków ostatecznych.

P. Smolka jako sprawozdawca Wydziału krajowego do projektu o zmianie ustawy gminnej i ustawy o reprezentacyi powiatowej wnosi: przekazać rzecz osobnej komissyi, złożonej z 12 członków, co też bez dyskussyi uchwalono. Co do projektu ustawy budowniczej dla miast i miasteczek z wyjątkiem Lwowa i Krakowa, wnosi: przekazać go komissyi administracyjnej, złożonej z 15 członków, co również bez dyskusyi przyjęto. Bez dyskusyi także uchwalono przekazać sprawozdanie o wykończeniu i kolaudacyi budowy zakładu Kulparkowskiego komissyi szpitalnej, w której skład wejdzie 7 członków. Tu sprawozdawca oznajmia, że z rozporządzenia pana marszałka wszystkie sprawy szpitalne przekazano piątemu departamentowi Wydziału krajowego, że przeto nie on w przyszłości będzie sprawozdawcą z tego projektu, lecz pan Hoszard.

Dalej wnosi p. Smolka w imieniu Wydziału krajowego, aby sprawozdanie o powiększeniu etatu posad i płac zakładu Kulparkowskiego przekazano komissyi administracyjnej, nadmieniając, że co do tej sprawy referat pozostanie w jego ręku.

P. Krukowiecki zwalcza wniosek sprawozdawcy, wnosząc od siebie, aby tę także sprawę przekazano komissyi szpitalnej.

P. Smolka podtrzymuje wniosek wydziału krajowego, dowodząc, że przedmiot, jakkolwiek tyczy się szpitalu, jest przecie z natury swej wyłącznie administracyjny.

W głosowaniu upada wniosek p. Krukowieckiego, utrzymuje się wniosek Wydziału krajowego.

P. Wereszczyński imieniem Wydziału wnosi, aby zamknięcie rachunków funduszów krajowych za lata 1875 i 1876, tudzież preliminarz budżetu na rok 1879, przekazano komissyi budżetowej, złożonej z 15 członków, na co też bez dyskusyi się zgodzono. Dalej wnosi, aby również komissyi budżetowej przekazano sprawozdanie o niesieniu pomocy ludności wyzyskiwanej przez lichwę i podźwignięciu jej z upadku ekonomicznego.

P. Rej natomiast wnosi, aby oddano je komissyi osobnej, w której skład weszłoby 7 członków.

P. Krukowiecki popiera wniosek p. Reja, nadmieniając, że do komissyi tej powinniby wejść ludzie, którzy sprawą tą się zajmowali, którzy mianowicie napisali o niej broszurę (wesołość); obrady komissyi zyskają przez to na wszechstronności.

P. ks. Jasienicki (po rusku) wnosi, aby osobna do tej sprawy komisya składała się z 9 członków, a to z wziętych z grona reprezentantów małej posiadłości ziemskiej.

Sprawozdawca p. Wereszczyński zgadza się na wnioski żądające osobnej komisyi z tem zastrzeżeniem, że nie można z góry przesądzać o stanie członków, których Sejm wybierze.

W głosowaniu przyjęto wniosek p. ks. Jasienieckiego.

Dalej tenże sprawozdawca wnosi, aby sprawozdanie o popieraniu melioracyj gruntowych przekazano komisyi kultury krajowej, złożonej z 12 członków.

P. Rej wnosi, aby rzecz tę poruczono tej samej komisyi, która rozpatrywać będzie projekt o pożyczce na ukrócenie lichwy.

P. ks. Jasienicki popiera wniosek preopinanta.

P. Raciborski wywodzi, że potrzeba tu innej znajomości rzeczy dla całkiem specyalnych stosunków i wnosi, aby tę także sprawę przekazano komisyi osobnej.

P. Abrahamowicz przemawia za oddaniem jej komisyi kultury krajowej, jak chce Wydział krajowy; inaczej bowiem, jeśli rzecz, która tak wybitnie nosi piętno przedmiotu tyczącego się kultury krajowej, odejmie się tej komisyi, cóż jej jeszcze pozostanie?

P. Rusocki popiera wniosek p. Reja, bo to rzecz finansowa tak samo, jak pożyczka na ukrócenie lichwy.

P. Gross nie widzi związku między jednem a drugiem; owszem sa to sprawy zupełnie odrębne; nie pojmując przeto wniosku o przekazanie sprawozdania o pożyczce melioracyjnej tej samej komisyi, która ma się zająć sprawą pożyczki przeciw lichwie, przemawia za wnioskiem Wydziału krajowego.

P. Hausner dowodzi, że obie te sprawy mają wielką łączność w punkcie zaciągnięcia pożyczki; byłaby to wielka niedogodność, gdyby dwie sprawy, w których ostatecznie o jedno chodzi, bo o pożyczkę, różnie przez dwie różne komisye były załatwione; oświadcza się przeto za wnioskiem p. Reja.

P. Golejewski zaś oświadcza się przeciw łączeniu dwu tych spraw w jednej komisyi.

Po zamknięciu dyskusyi zabiera jeszcze głos p. Rej i dowodzi łączności ich w charakterze pożyczki, zwłaszcza że z obu tych pożyczek może będzie utworzony jeden fundusz, przynajmniej z względu na jedność w zarządzeniu.

Sprawozdawca p. Wereszczyński wywodzi, że pożyczka ta jest konsekwencyą zasady podźwignięcia melioracyj, charakter pożyczki prz to odgrywa w tej sprawie rolę podrzędną; dlatego łączenie obu spraw w jednej komisyi byłoby niewłaściwe.

Przed głosowaniem p. Raciborski cofa swój wniosek, zapuszczając się w obszerne umotowywanie cofnięcia, w czem przerywa mu Marszałek, zwracając uwagę, że dyskusya zamknięta. W samem głosowaniu wniosek p. Reja upada, utrzymuje się wniosek Wydziału krajowego.

Bez dyskusyi uchwala Sejm wnioski wygłoszone imieniem Wydziału krajowego przez tegoż sprawozdawcę w czterech sprawach następujących: sprawozdanie o reformie ordynacyj wyborczych Izb handlowo-przemysłowych we Lwowie, Krakowie i Brodach przekazano komisyi administracyjnej; sprawozdanie w przedmiocie założenia szkoły górnictwa i hutnictwa w Krakowie przeznaczono dla komisyi edukacyjnej, która składać się będzie z 9 członków, a zaś sprawę uznania szkoły rolniczej w Czernichowie za zakład krajowy i rzecz o zalesieniu wydm piaszczystych w powiatach Niskim i Tarnobrzeskim przekazano komisyi kultury krajowej.

Następnie bez dyskusyi stosownie do wniosków Wydziału krajowego, wygłoszonych przez sprawozdawcę p. Pietruskiego, uchwalono: przekazać komisyi lustracyjnej, złożonej z 12 członków, sprawozdanie z czynności Wydziału krajowego za czas od dnia 1 maja r. 1877 do dnia 31 maja 1878 r. i rzecz o zmianie instrukcyi wydanej dla Wydziału krajowego; komisyi budżetowej zaś sprawozdanie o podniesieniu etatu urzędników i sług Wydziału krajowego i kredyty dodatkowe dla Rady szkolnej na r. 1878; dalej komisyi administracyjnej sprawozdanie w przedmiocie zrównania urzędników krajowych z urzędnikami państwowymi pod względem policzenia lat służby przy przeniesieniu w stan spoczynku, tudzież sprawę budowy gmachu sejmowego; nakoniec komisyi edukacyjnej projekt zmian w ustawach szkolnych i sprawozdanie o zaliczaniu czasu służby zastępców nauczycieli w szkołach średnich od chwili złożenia przysięgi.

Następnie na wniosek sprawozdawcy Wydziału krajowego p. Badeniego bez dyskusyi przekazano projekt ustawy drogowej komisyi drogowej, do której wejdzie członków 12tu, sprawozdanie zaś o wniosku p. ks. Sawy w przedmiocie uregulowania koncesyi na pobór kopytkowego komisyi administracyjnej.

Tenże sprawozdawca wnosi nadto, aby Sejm upoważnił Wydział krajowy do wnoszenia spraw mytniczych do Izby bez drukowania, na co bez dyskusyi się zgodzono.

Również bez dyskusyi załatwiono całą resztę projektów w pierwszem czytaniu, mianowicie:

Z referatu p. Hoszarda przekazano komisyi szpitalnej: sprawę organizacyi szpitalów krajowych w Krakowie, sprawozdanie o budowie domu gospodarskiego przy szpitalu św. Łazarza tamże, rachunek z częściowego użycia sumy 45.000 zł. na budowę nowego szpitala tamże, rzecz o wystawieniu budynku gospodarskiego dla szpitala w Lwowie, sprawozdanie o ustaleniu posad kapelanów przy tymże zakładzie i sprawozdanie o rozszerzeniu łazienek tamże; komisyi budżetowej zaś: sprawozdanie o budowie drogi od rogatki gródeckiej we Lwowie aż do zakładu kulparkowskiego, sprawozdanie o petycyach żądających przyjęcia zakładu dla głuchoniemych we Lwowie na fundusz krajowy i rzecz o podwyższeniu zapomogi dla zakładu ociemniałych we Lwowie; nakoniec komisyi gminnej sprawozdanie o wniosku p. Męcińskiego w sprawie uregulowania administracyi gminnej w Krynicy, Słotwinie i statutu dla zdrojowisk w Galicyi.

Z referatu p. Podlewskiego przekazano komisyi prawniczej, złożonej z 7 członków: sprawozdanie o utworzeniu nowego sądu powiatowego w Dynowie, sprawę przyłączenia sądu powiatowego w Żmigrodzie do okręgu sądu obwodowego w Tarnowie, tudzież przyłączenia sądu powiatowego w Kolbuszowie do okręgu sądu obwodowego w Rzeszowie i sprawozdanie o wyłączeniu Grębowa z okręgu sądu powiatowego w Rozwadowie i przydzieleniu do Tarnobrzega.

W ten sposób porządek dzienny wyczerpnięty.

Nakoniec jeszcze na wniosek p. Pietruskiego uchwalono wybrać komisyę petycyjną, złożoną z 15 członków.

Koniec posiedzenia o godz. 1 min. 50. — Następne dziś, w piątek, z następującym porządkiem dziennym:

1 Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zmianie statutu krajowego i krajowej ordynacyi wyborczej. 2. Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie utworzenia fundacyi stypendyjnej pod nazwą: „Fundacya krajowej wystawy rolniczej i przemysłowej we Lwowie roku 1877." 3. Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie utworzenia nowego Sądu powiatowego w Zydaczowie. 4. Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie przeniesienia Sądu powiatowego z Wiśniowczyka do Złotnik. 5. Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie utworzenia nowego Sądu powiatowego w Podwołoczyskach. 6. Wybór komissyi gminnej (z 12 członków), administracyjnej (z 15 członków), szpitalnej (z 7 członków), budżetowej (z 15 członków), pożyczkowej (z 9 członków), kultury kraowej (z 12 członków), edukacyjnej (z 9 członków), lustracyjnej (z 11 członków), drogowej (z 12 członków), prawnej (z 7 członków) i petycyjnej (z 15 członków).

Akcya okupacyjna.

Otrzymujemy ciągle wiadomości, że liga albańska wysyła uzbrojone bandy Arnautów na pomoc powstańcom bośniackim. Wojska nasze zmierzą się zapewnie z tym dzikim szczepem w Jaworze lub Nowym

---

Z aktorów był Irving, zwany melancholicznym Duńczykiem, gdyż jest pierwszym Hamletem angielskim. Amerykę przedstawiało grono urodziwych korespondentek, Julian Hawthorne i Bret Harte. Pierwszy, syn największego powieściopisarza Yankesów, którego *Szkarłatową Literę* zna każdy Anglosas jak Szekspira, dobija się reputacyi autorskiej własną zasługą. Drugi, wyczerpawszy swe doświadczenia kalifornijskie — jak świadczy słabość jego ostatniej próby na tem polu — wyrobił sobie posadę konsula w Crefeld, nad Renem, dla studyowania Europy. Spodziewajcie się nowego cyklu oryginalnych szkiców z pod jego pióra. Liczy on lat 39 i robi przyjemne wrażenie w towarzystwie.

Dwie figury komedyantów, w różnym rodzaju, uderzyły mnie pomiędzy gośćmi. Staruszka Taglioni zasuszyła się doskonale. Niejeden ślad gracyi i gibkości, która czyniła ją królową baletu przed czterdziestu laty, cechuje ją i dzisiaj. Niestety, wysila się na większą fertyczność, niż natura jej zostawiła. Smutny to widok, gdy kobieta, dźwigająca przeszło siedm krzyżyków na zgarbionych barkach, i głowie jak śnieg białej, pomięta jak wachlarz, ma jeszcze pretensye. Ale panna Taglioni nie dba o szyderstwo. Wytańczywszy fortunę, przyjmowana wszędzie, kończy ona życie w Londynie przyjemniej, niż Mario i Grisi, których nędza budzi ogólne współczucie. Mario spadł aż na bakałarza śpiewu!

Drugą ciekawością był Sir Charles Dilke, wódz rewolucyonistów angielskich w Izbie niższej. Typ ten interesował mnie tem bardziej, że żaden pisarz angielski — prócz Grant Duffa i teraźniejszego wicekróla Indyi nie zajmował się tyle literaturą polską, jak ten właściciel pierwszego, krytycznego pisma w Anglii *Ateneum*. Rozumie on po polsku, bo podróżował długo po krajach słowiańskich. Był czas, gdy czytywał pilnie naszych poetów, i zdawał z nich sprawę. Był on wtedy zwykłym Karolem Dilke, synem literata, co zrobił fortunę z *Ateneum*, a reputacyę jako komisarz przy wystawie r. 1852. Syn i ojciec pragnęli koniecznie tytułu, i płaszczeniem się zyskali baronostwo. *Presto*! zachodzi przemiana!

Sir Charles Dilke, baronet, pan krociowy, zjawia się w parlamencie, reprezentując radykalne Chelsea, głosi przy każdej sposobności potrzebę pensyonowania Gwelfów i zaprowadzenia prezydentury, podnieca opozycyę, ilekroć królowa żeni syna lub wydaje córkę, wspiera komunę paryską i zbiegów komunistów, odgrywa rolę angielskiego Louis Blanc. Przy tem wszystkiem — pamiętajmy — jego powozy, bilety i obejście przypominają wciąż, że mamy do czynienia z Sir Charles Dilke, baronetem najbardziej nadętym z wszystkich parwenjuszów i najbardziej dumnym z nowego tytułu. Ten Rabagas londyński o gustach arystokratycznych a socyalistycznych deklamacyach na ustach wyznał nareszcie, gdy go przyciśniono, że nie może uwzględniać w *Ateneum* naszej literatury, gdyż polscy pisarze są niepoprawnymi ultramontanami i podporami zachowawczości. Jako demokrata innej szkoły wątpię w powodzenie demokracyi angielskiej pod przewództwem Dilków.

Sir Charles w salonie przypomina ordynaryjnego radykała w prasie, ale zna wszystkich, umysł ma bystry, i dla Seniora studyującego Anglią byłby niewyczerpanym skarbem. Widział jak zgrzybiały lord Beaconsfield drzemie cały dzień, elektryzując się dopiero wieczór, wie, że lord Derby cierpiał w młodości na kleptomanię, ma szczegóły o familijnych nieprzyjemnościach księcia Wallii, Edymburgu i markizów Lorne. Zgoła, korespondent *Figara* znalazłby w nim kopalnie skandalicznych wiadomostek i drobnych na pozór rysów charakteru, które odbijają się na życiu narodu.

SYGURD WIŚNIOWSKI.

Bazarze, nie bez interesu więc będzie poznać się z nimi bliżej. Oto co pisze pewien dziennik o Arnautach: Zamordowanie marszałka Mehemeta Alego uważane jest powszechnie za zatrważający objaw ogolnego zamętu, jaki od czasu kongresu berlińskiego zapanował na półwyspie bałkańskim. Komu tylko powierzchownie znaną jest indywidualność Arnautów, dla tego nie była niespodzianką ostatnia katastrofa wywołana przez ligę albańską, jeżeli wogóle liga ta była moralną sprawczynią haniebnego morderstwa. Arnauci „Szwajcarzy Wschodu“, od czterech wieków służyli wszystkim ottomańskim sułtanom wiernie i z uległością, ilekroć jako jurgieltnicy powołani byli pod zwycięzkie sztandary Proroka i mogli oddać się ulubionemu rzemiosłu.... wojnie. O prawdziwym patryotyzmie, o głębszem przywiązaniu do dynastyi, albo w ogóle do państwa ottomańskiego, nie ma Arnauta wyobrażenia. Tylko ciągła zmiana, tylko urok życia żołnierskiego w zdobytych krajach, gdzie mógł żyć kosztem pokonanego narodu, nęcił jego niskie instynkta i malował mu życie jurgieltnicze jako jedynie przyjemną egzystencyę na ziemi. Dla Arnauty wojna jest celem życia, i nie wahał się nigdy długo, gdy chodziło o dogodzenie tej namiętności także wobec własnego pana. Tym to sposobem stało się, że pewna, znaczna część Arnautów, nie mówiąc już nic o rozmaitych buntach przeciw rządom Porty, wywalczyła sobie skromną n ezawisłość. Niejeden szczep Arnautów jest nawet całkiem niezawisły a niezawisłość ta sprawia Arnautom nierównie większą satysfakcyę, niż korzyści wspólnej wiary i wspólnego bytu pod berłem Osmanów. Zresztą Albańczyk mierzy zewnętrzne niebezpieczeństwo, raczej miarą swego narodowego bytu, swego charakteru żołnierskiego aniżeli wiarą, a silne przywiązanie do wolności popycha go częstokroć do demonstracyjnych manifestacyj, które jakkolwiek tchną religijnym fanatyzmem, w rzeczy samej mają swe źródło w etycznych momentach. Arnauci z Ipek, którzy zamordowali Mehemeta Alego, wysłannika Porty, wraz z świtą jego, należą do szczepu, który posiada pewną niezawisłość. Na zachód od Mitrowicy, między Rascyą a zachodnią częścią pola Kosowego — t. z. Metoje — a więc od źródeł białej Dryny aż do Skodry z jednej, a do Pryzrenu z drugiej strony, wznoszą się imponujące Alpy północno-albańskie. Jedna część tych Alp, Mokra Góra, osławioną była zawsze z licznych kryjówek Arnautów. U stóp tych gór, na krańcu obszernej kotliny Dryny, leży mała mieścina, Ipek, nie odznaczająca się niczem, ale znana w kraju z jedwabnictwa. Sama miejscowość jest posępną i brudną i stanowi punkt wyjścia dla wszystkich zdesperowanych żywiołów, mieszkających między Dryną a Ibarem. Gdy na Mokrej „Górze spotkają się dwaj Arnauci, każdy z nich spogląda podejrzliwie jeden bowiem nie dowierza drugiemu. Szczepy te są oczywiście najbardziej wojownicze, kto bowiem nie oddaje się wyłącznie *diakowi*, to jest rodzajowi zemsty dziedzicznej, *vendetty*, ten jest albo rozbójnikiem albo baszybożukiem, co wychodzi na jedno. Z drugiej strony myli się każdy, kto mówiąc o rzeczach albańskich, ma na myśli wszystkich Albańczyków. Dzielą się oni na dwie wielkie grupy: na północnych Geków i na południowych Tosków, którzy nietylko geograficznie ale poniekąd etnograficznie podzieleni są przez rzekę Szkumbi. Obydwa główne szczepy mówią całkiem odmiennem narzeczem, brak im tedy najprostszego i najlepszego środka wzajemnego porozumienia, to jest wspólnej mowy. Nadto większa część Tosków (Epirotów) należy do kościoła wschodniego, podczas gdy znaczna część Geków jest wyznania katolickiego. Właśnie Diakowa i jej okolica jest taką wysepką katolickich Albańczyków a miejscowość ta odegrała niemałą rolę w ubiegłych wiekach podczas rozmaitych walk szczepowych. Już sama nazwa Diakowa (od albańskiego *diak*, krew, i tureckiego *owa*, a więc „krwawe pole“) wskazuje na bardzo burzliwą przeszłość tej miejscowości. Ipek zaś, gdzie w tych dniach zakończył żywot mąż niepospolity, był przed 50 laty widownią rozpaczliwych walk Albańczyków przeciw Porcie. Gby w r. 1830 wkroczyli bośniaccy Mahometanie poraz wtóry do Rumelii, pojawił się renegat Mustafa basza z Skodry, z 20.000 Albańczykami, na polu między Ipekiem a Diakową. Wprawdzie pobiły wojska ottomańskie Arnautów, ale Bośniacy, do których przyłączyło się około 10.000 Arnautów z Rascyi, pobili znowu wojsko tureckie w obliczu miasteczka Ipek, poczem Hussein Aga, „prorok bośniacki“ zajął cytadelę szturmem i zdobył wiele materyału wojennego. Cały obszar nad górną Białą Dryną, bardzo jest nieprzychylny rządom tureckim. Ottomanie nie panowali nigdy nad szczepami albańskiemi osiadłemi w okolicach Mokrej Góry. Jest to w ogóle trudna sprawa, rządzić ludem, który z taką namiętnością oddaje się wendecie, iż co roku pada co najmniej 3.000 osób pod ciosami mścicieli. Niejeden Albańczyk nie ma przez całe swe życie nic innego do czynienia, jak „mścić się“ t. j. oddawać się *diakowi* a po dokonaniu zemsty kryć się po górach, z obawy przed odwetem. Kryjąc się po górach, mściciel taki żywić się musi rabunkiem. Mamy więc do czynienia z ludem zdziczałym, pchniętym na błędne tory, który gotów w każdej chwili przystąpić do rzezi, skoro tylko nadarzy się sposobność. Arnauci jak wiadomo, są autochtonami półwyspu bałkańskiego. Dokoła nich osiedliły się ludy najrozmaitszych ras, które jednak z czasem znikły całkiem albo po części z widowni. Tylko Albańczycy, jako epigonowie rzymskich *Arwanatów* i prawdopodobnie jako potomkowie tego szczepu, z którego Aleksander Wielki utworzył sobie potężne zastępy do wyprawy na Indye. tylko Albańczycy pozostali na najwyższych szczytach półwyspu bałkańskiego, głównie zaś na wyżynach rzeki Dryny. Kto działa wbrew woli i postanowieniom Arnautów, jest ich wrogiem, bez względu na to, czy jest chrześcianinem, czy też mahometaninem a zniszczenie tego wroga jest świętym obowiązkiem każdego Arnauty!

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Motywa do ustawy antisocyalistycznej)

Równocześnie z tekstem ustawy antisocyalistycznej rozdano na pierwszem posiedzeniu parlamentu niemieckiego drukowane umotywowanie tej ustawy w nowej, przez radę związkową zmienionej nieco redakcyi. Na wstępie wspomina o zamachu Hödla, o dawniejszym projekcie do ustawy antisocyalistycznej, o rozwiązaniu parlamentu i o zamachu Nobilinga. Potem następuje historyczny szkic rozwoju socyalizmu w Niemczech. „Usiłowania socyalnej demokracyi, powiada rząd w motywach, zmierzają do praktycznego urzeczywistnienia radykalnych teoryj nowoczesnego socyalizmu i komunizmu. Podług tych teoryj należy potępić dzisiejszy sposób produkcyi jako nieekonomiczne i niesprawiedliwe wyzyskiwanie pracy przez kapitał. Praca winna być emancypowaną z pod kapitału; kapitał prywatny powinien być zamieniony w zbiorowy; produkcyę indywidualną, miarkowaną przez konkurencyę należy zamienić na produkcyę towarzyską, systematyczną; indywiduum powinno znikać w społeczeństwie. Ruch socyalno-demokratyczny różni się stanowczo od humanitarnych usiłowań dążących do dobra klas pracujących; wychodzi bowiem z zasady, iż polepszenie losu tych klas na gruncie dzisiejszego porządku społecznego jest niemożliwem i że tylko przez rewolucyę socyalną da się osiągnąć. Rewolucya taka obok równoczesnego przewrotu istniejących konstytucyj państwowych przyjść ma do skutku przez międzynarodową kooperacyę klas pracujących wszystkich państw ucywilizowanych. Taki rewolucyjny i międzynarodowy charakter przybrał ruch socyalistyczny zwłaszcza od września 1864 roku, w którym to czasie zostało założone w Londynie „międzynarodowe stowarzyszenie robotników“. W Niemczech pierwszą organizacyę socyalno demokratycznych usiłowań przyprowadził do skutku Lassale w roku 1863. Założone przez niego, powszechne stowarzyszenie niemieckich robotników miało poniekąd jeszcze cechę reformatorską i narodową. Niebawem jednak odłączyły się od niego radykalniejsze żywioły a w sierpniu 1869 założono w Eisenach filię międzynarodowego stowarzyszenia robotników pod nazwą „socyalno-demokratycznej partyi robotników.“ Towarzystwo to i „powszechny związek robotników“ walczyły z sobą przez niejaki czas bardzo zawzięcie, aż w końcu radykalny i anti-narodowy kierunek wziął górę. W maju 1875 na kongresie w Gotha połączyły się dotychczasowe grupy niemieckiej socyalnej demokracyi w jednolity związek pod nazwą „socyalistycznej partyi robotników niemieckich.“ Program tego nowego związku nie pozostawia żadnej wątpliwości co do rewolucyjnych i komunistycznych jego zasad i celów, które zupełnie odpowiadają dążnościom „internacyonału“. Związek ten jest rozgałęziony po całych Niemczech. Obok niego istnieje wielka liczba lokalnych socyalno - demokratycznych stowarzyszeń i specyalnych towarzystw rzemieślniczych. Na powszechnym socyalistycznym kongresie, który się odbył w jesieni roku 1877 w Gandawie, a w którym wziął udział delegat socyalistycznej partyi robotników niemieckich, „dokonana na wielką skalę organizacya“ niemieckiej socyalnej organizacyi znalazła ogólne uznanie. Na kongresie tym odnowiono między-narodowy związek przez ukonstytuowanie powszechnej unii partyi socyalistycznej. W osobnym manifeście wyłuszczono wspólny plan operacyjny a mianowicie podniesiono konieczność akcyi politycznej jako potężnego środka agitacyi, propagandy, wychowania ludu i ugrupowania czyli organizacyi. Manifest ten kończy się słowy: „Niechaj w każdym narodzie klasa wydziedziczonych połączy się w wielką, od klas mieszczańskich ściśle odgraniczoną partyę i niechaj ta socyalistyczna partya postępuje ręka w rękę z socyalistami wszystkich innych krajów. Jest to walka o wszystkie wasze prawa, o zniszczenie wszystkich przywilejów! Proletaryusze wszystkich krajów połączcie się!“ Idzie tu więc o zerwanie z całym dotychczasowym rozwojem prawnym państw ucywilizowanych, o radykalny przewrót istniejących stosunków własnościowych. Zorganizowanie „proletaryatu“, zniszczenie istniejącego porządku państwowego i społecznego i urządzenie „socyalistycznego społeczeństwa i socyalistycznego państwa“ przez zorganizowany proletaryat — oto otwarcie wypowiedziane cele socyalnej demokracyi. Celom tym odpowiada prowadzona z namiętną energią ustnie i pisemnie, dobrze zorganizowana socyalistyczna agitacya i jej metoda. Agitacya ta usiłuje rozszerzać w uboższych i mniej wykształconych warstwach ludności niezadowolenie i wzbudzić przekonanie o niemożliwości polepszenia losu przy obecnym porządku prawnym, i stara się w klasach tych jako „wydziedziczonych“ rozbudzać zazdrość i nienawiść przeciw innym klasom społeczeństwa. Socyalna demokracya stara się zachwiać moralne i religijne przekonania, któremi stoi społeczeństwo, szydzi z wszelkiej powagi i pietyzmu, zamąca w masach pojęcia prawne, niszczy poszanowanie dla ustaw. Najohydniejsze szkalowanie państwa niemieckiego i jego instytucyj, królestwa i wojska, którego zaszczytna historya bywa wykrzywiana, nadają socyalistycznej agitacyi w Niemczech cechę specyficznie anti narodową. Socyalna demokracya krzewi w umysłach pogardę dla obyczajów rodzinnych i dla ojczyzny. Ustne i piśmienne przedstawianie dawniejszych wypadków rewolucyjnych, apoteozowanie znanych rewolucyonistów jako też czynów komuny paryskiej może w końcu obudzić zachcianki i namiętności rewolucyjne i przysposobić w masach grunt do buntu. Że agitacya taka w rzeczy samej ma miejsce, tego dowodzi dostatecznie prasa socyalno-demokratyczna, mowy przewódców i agitatorów. Agitacya przybrała w przeciągu ostatnich kilku lat, jak to główny organ niemieckiej socyalnej demokracyi. *Vorwärts* z tryumfem zaznacza, „olbrzymie“ rozmiary, dotarła do kół, które dawniej były dla niej nieprzystępne. Liczba dzienników socyalno-demokratycznych i ich abonentów, ogromne rozszerzanie się socyalno-demokratycznych pism wszelkiego rodzaju — ulotnych, broszur, piosnek, książek illustrowanych, kalendarzy — wielka liczba agitatorów z powołania i mowców podróżujących powiększa się bez przestanku. Rezultaty tej agitacyi objawiły się w silnem pomnożeniu się głosów, które otrzymali socyalni demokraci podczas politycznych i gminnych wyborów, a w miarę tego spotęgowała się śmiałość ich stronników. Ciągłe zakłócanie i burzenie publicznego spokoju, wywoływane przez socyalno-demokratyczną agitacyę. szkodzi dotkliwie dobru publicznemu i przeszkadza pomyślnemu i normalnemu rozwojowi na polu ekonomicznem i politycznem. W obronie przeto własnej egzystencyi winno państwo i społeczeństwo stanowczo wystąpić przeciw ruchowi socyalno-demokratycznemu. Przedewszystkiem państwo musi bronić porządku prawnego, zagrożonego przez socyalną demokracyę i położyć tamę agitacyi socyalistycznej. Wprawdzie nie można myśli przytłumić zewnętrznym rygorem; ruch umysłowy może być tylko pokonany w duchowej walce. Ale można i należy odebrać w legalnej drodze takiemu ruchowi środki szerzenia się, skoro ruch ten okazał się zgubnym. Agitacya socyalistyczna w tej formie, w jakiej się odbywa od lat wielu, jest nieprzerwanem odwoływaniem się do siły i namiętności mas dla przywrócenia porządku państwowego i społecznego. Takim usiłowaniom może państwo położyć tamę, pozbawiając socyalistów najważniejszych środków agitacyi i niszcząc ich organizacyę. Państwo musi to uczynić, jeśli samo chce istnieć, jeśli nie chce wzbudzić w ludności przekonania, że jest bezsilnem lub że rewolucyjne usiłowania socyalnej demokracyi są usprawiedliwione. Wobec tej konieczności umilknąć powinna obawa, że agitacya wyparta z pod światła dziennego, tem wytrwalej i niebezpieczniej będzie prowadzona w ukryciu. Słusznie zresztą wątpić należy, aby agitacya taka w rzeczy samej miała stać się silniejszą, aniżeli obecnie. Państwo samo jednak, nawet przy pomocy środków projektowanych w ustawie, nie zdoła zapobiedz zupełnie ruchowi socyalistycznemu. Państwo potrzebuje czynnego współdziałania wszystkich zachowawczych żywiołów społeczeństwa, aby przez ożywienie ducha religijnego, przez oświecanie i pouczanie, przez podniesienie lojalności i obyczajów. przez dalsze reformy ekonomiczne wytępić korzenie złego.“ Rząd dowodzi dalej szczegółowo, że istniejące w rozmaitych państwach niemieckich ustawy o prawie stowarzyszeń i zgromadzeń nie wystarczają do przytłumienia związków socyalno-demokratycznych. To samo można powiedzieć o ustawach czasowych. Socyalna demokracya wypowiedziała otwarcie wojnę państwu i społeczeństwu a zniszczenie ich ogłosiła za ostateczny cel swój; tym sposobem opuściła sama grunt prawa równego dla wszystkich i nie może przeto uskarżać się na to, że prawo to wobec niej tylko o tyle będzie zastósowane. o ile to się da pogodzić z bezpieczeństwem i porządkiem państwa. W ogóle w nadzwyczajnych i chorobliwych stosunkach, które grożą upadkiem państwu. potrzebną jest pomoc ustaw specyalnych, które wyłącznie zmierzają do odwrócenia niebezpieczeństwa a z osiągnięciem celu same przez się tracą swą skuteczność. Tę drogę obrano wśród podobnych stosunków także w Francyi i Anglii. Należy przedewszystkiem zwrócić uwagę na francuską ustawę z 14 marca 1872, która jest wymierzona wyłącznie przeciw usiłowaniom internacyonału i tego rodzaju dążnościom. W Anglii nie wahano się w rozlicznych przypadkach zawiesić na czas niejaki prawo *habeas corpus* i zaopatrzyć władzę w pełnomocnictwo przewyższające pod niejednym względem rozmiarami atrybucye zaproponowane w przedłożonym projekcie. Projekt zwraca się wyłącznie przeciw niebezpiecznym usiłowaniom socyalnej demokracyi.

KRONIKA

= **Jego Ces. Wysokość** Arcyksiążę Rainer, inspektor obrony krajowej, przybył dziś rano z Krakowa do Lwowa.

= **Na pogrzeb** ś. p. ks. Sapiehy wybiera się ze Lwowa bardzo znaczna ilość osób. Szczere współczucie, jakie wywołał wszędzie zgon tego znakomitego męża, objawia się we wszystkich warstwach społeczeństwa. Wszystkie instytucye krajowe z Sejmem na czele wysyłają swych reprezentantów na obchód pogrzebowy. Rada miejska stolicy na wczorajszem swem posiedzeniu oddała hołd jego pamięci, jak o tem piszemy obszerniej na właściwem miejscu. Wszystkie dzienniki wiedeńskie, a nawet niektóre berlińskie, jak *Nordd. Allg. Ztg.* zamieszczają telegramy o zgonie ś. p. księcia Sapiehy, a niektóre z nich poświęcają mu wspomnienia osobne, pełne szacunku i sympatyi. Na dworcach obu głównych kolei krajowych, czerniowieckiej i Karola Ludwika, do których powstania i rozwoju przyczynił się tak znakomicie zmarły, powiewają czarne chorągwie żałobne. Dziś otrzymaliśmy z Krasiczyna następującą kartę pośmiertną: „Leon książę Sapieha, oficer byłych wojsk polskich, ozdobiony krzyżem *Virtuti Militari*, urodzony w Warszawie dnia 18 września 1803 roku, opatrzony św. Sakramentami, po krótkiej a ciężkiej chorobie, zmarł dnia 10 września 1878. Złożenie do grobu nastąpi dnia 14 września o godzinie 10 z rana w Krasiczynie.“

— **Świętokradztwo.** W nocy na 9 b. m. niewiadomy jeszcze z pewnością złoczyńca obdarł z kosztowności ołtarz Pana Jezusa w kościele katedralnym św. Jana w Warszawie. Zbrodniarz, dostawszy się na dzwonnicę przedzieloną od kościoła, z dachu jej wlazł przez dymnik pomiędzy wiązania pułapu kościelnego, a ztamtąd do sal, w których się odbywają obrady kapituły. Znalazłszy tam leżące powrozy, wyszedł na chórek przytykający do ścian kaplicy Pana Jezusa, a uwiązawszy sznur do kraty okna, spuścił się po nim i po zrębach pomnika Baryczki do wnętrza kaplicy z figurą Pana Jezusa, sprowadzoną w XVI wieku przez tegoż Baryczkę z Norymbergii. Tam wydobył z boku figury złote promienie wysadzane brylantami, powydzierał brylanty z kropli złotych, a wreszcie zabrał przeszło 100 wotów złotych i srebrnych zawieszonych na ołtarzu, pomiędzy zaś temi ostatniemi dawną koronę, z której brylanty na szczęście były powyjmowane i zastąpione imitacyą szklaną. Nowa kosztowna korona z brylantami ocalała od łupiestwa. Po dokonaniu zbrodni, sprawca jej po sznurze spuścił się do presbiteryum, a wreszcie po sznurze przytwierdzonym do poręczy schodów prowadzących na wielki chór, wybiwszy okno, wydostał się na ulicę św. Jańską. Sprawiedliwość znajduje się na śladzie zbrodniarza, i jest nadzieja, iż winowajca rychło będzie w jej ręku.

— **Pomnik** bohaterskiego obrońcy Szigetu, Mikołaja hr. Zrinyi, dnia 7 b. m. uroczyście odsłoniony został w Szigetwarze przy ogromnym udziale ludności. Dzień ów był 312 rocznicą śmierci Zrinyego.

— **Szekspir po chińsku.** Dzienniki angielskie donoszą, że sekretarz legacyi chińskiej w Londynie, p. Ho, tłómaczy Szekspira na język chiński.

— **Osobliwsze zjawisko** obserwowali dnia 6 b. m. mieszkańcy wsi Hüttengefäss pod Hanau. Około godziny 9 wieczór ukazało się w południowo wschodniej stronie nieba ciało niebieskie, w rodzaju komety, złożone z twardego jądra, i długiego ogona świetlanego, który się ciągnął z północnego zachodu na południo-wschód. Gwiazda ta czy też meteor zabłysła na niebie nagle tak, iż wielu zdawało się, że jej blask pochodzi od błyskawicy. Po upływie 30 sekund twarde jądro znikło, pozostał tylko jeszcze czas jakiś smug świetlany. Smug ten, nim się rozpłynął w powietrzu, przybrał kierunek poziomy. To samo zjawisko, jak donosi *Koln. Ztg.*, obserwowano także w Fürth.

— **Piorun,** jak donosi telegram z Pragi, uderzył dnia 10 b. m. w nocy, w słynny starogotycki kościół w Lucach czeskich i wzniecił pożar, który cudami słynącą świątynię tę obrócił w perzynę. Szkoda ma być bardzo znaczna.

— **W pobliżu stacyi** Mährisch Neustadt znaleziono przedwczoraj budnika kolejowego Józefa Czernyego, leżącego bez przytomności na torze kolejowym. Pokazało się, że Czerny miał ciężkie rany na głowie i że padł ofiarą rozbójniczego napadu. Dotychczas nie wyśledzono jeszcze mordercy.

— **Wdzięczny złodziej.** *Budap. B.* opowiada: Późną jesienią roku zeszłego żonie urzędnika miejskiego, Golla, w Peszcie, niewiadomi złoczyńcy skradli różne kosztowności, a dotąd naprożno policya tropiła za ich śladami. W tych dniach jednak poszkodowana otrzymała z Bukaresztu list, z którego przy otworzeniu wypadło pięć banknotów po sto zł. Ku niemałemu zdziwieniu swemu pani Goll wyczytała w nim, co następuje. „Szanowna Pani! Upłynął rok od czasu, jak pani naprożno poszukujesz swych kosztowności. Bardzo mi przykro, że ich nie mogę pani odesłać, ponieważ je sprzedałem. Z uzyskanych pieniędzy opędziłem wydatki podróży do Bukaresztu, gdzie powiodło mi się znaleźć przyzwoitą egzystencyę. Wybacz mi pani i t. d.“ Nadesłana przez wdzięcznego złodzieja suma rzeczywiście odpowiadała zupełnie wartości skradzionych kosztowności i była dla pani Goll tem milszą niespodzianką, że mąż jej właśnie jako rezerwista powołany został pod chorągwie, w skutek czego pozostała z dziećmi w przykrem położeniu materyalnem.

— **Obelisk egipski** „Igła Kleopatry,“ z wiosną sprowadzony do Anglii, dnia 12 b. m. ustawiony został nad Tamizą w Londynie.

— **Trybunał turecki.** Jeden z korespondentów stambulskich opowiada: Podczas ostatniego posiedzenia trybunału wojennego, mającego sądzić Sulejmana baszę, przesłuchiwano kilku świadków dowodowych, którzy złożyli zeznania nader dla obżałowanego niekorzystne. Sulejman basza zatem żądał, ażeby mu było wolno bezzwłocznie odpowiedzieć na każdy z podniesionych zarzutów. Kiedy prokurator trybunału, Nedżib basza, sprzeciwił się temu i w sposób szorstki nakazał Sulejmanowi milczenie, ten ostatni w najwyższem rozdrażnieniu wyrzucać zaczął prokuratorowi i trybunałowi stronniczość i oświadczył, że w razie, gdyby prezydent trybunału, Samih basza, nie uczynił jego życzeniu zadość, nie da wcale odpowiedzi na dalsze pytania. Wtedy Nedżib basza, zapominając o wszelkich względach, jakie był winien trybunałowi i swemu stanowisku, uniósł się gniewem tak, że do straży, stojącej za oskarżonym, zawołał w brutalny sposób: „Djevabl sermessen, vurun!“ to znaczy: „bijcie go, gdyby nie odpowiadał!“ Słowa te wywołały nieopisane zamieszanie. Sulejman basza omdlał, kilku członków trybunału rzuciło się ku Nedżibowi, zasypując go gwałtownemi wymówkami, inni zaś głośno podnieśli zarzuty przeciw prezydentowi trybunału, iż może ścierpieć takie postępowanie. Samih basza, widząc powszechne oburzenie, zamknął posiedzenie. Kiedy o tem zajściu doniesiono sułtanowi, dopiero wybuchła prawdziwa burza. Prezydent trybunału, Samih, natychmiast złożony został z swej godności, a na jego miejsce powołał sułtan marszałka Osmana Nuri baszę. Kiedy dnia następnego Osman zajął krzesło przewodniczego na posiedzeniu trybunału, pierwszą jego rzeczą było, zgromić surowo Nedżiba wobec całego trybunału za pozbawione wszelkiej godności postąpienie jego, i ruchem pełnym pogardy wskazać mu drzwi. Imieniem sułtana powołany został na miejsce Nedżiba Nusret basza, poczem trybunał przeszedł do dalszych rozpraw nad oskarżeniem Sulejmana.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 12 września.)

(L) Po zagajeniu posiedzenia, zabrał głos prezydent miasta p. Jasiński i przemówił w sposób następujący: „Swietna Rado miejska! (Radni powstali z miejsc). Wiadomość dnia wczorajszego otrzymana o zgonie księcia Leona Sapiehy, wszystkich boleśnie dotknęła. Nie czas nie miejsce potemu, aby choć pobieżnie wyliczyć znakomite zasługi zmarłego. Imię Jego tak jest złączone z najważniejszemi w kraju instytucyami, że zdobić będzie najpiękniejsze karty historyi naszego kraju w ubiegłym prawie pół wieku. Towarzystwo kredytowe ziemskie, galicyjskie Towarzystwo gospodarskie, galicyjska kasa oszczędności, pierwsze w kraju założone koleje żelazne, szkoła rolnicza w Dublanach, zakłady humanitarne, a mianowicie szpitalik dla dzieci, oto dzieła, które najpóźniejszej potomności przekażą Imię Leona Sapiehy, jako założyciela i w pierwszym rozwoju najdzielniejszego współpracownika. A specyalnie i miastu naszemu, mimo swych mnogich a tak trudnych zajęć niósł ś. p. Leon Sapieha znakomitą wiedzę swą i pracę swoją w ofierze. Przez lat siedm członek Reprezentacyi miejskiej i zwierzchnik sekcyi finansowej zajmował się ze zwykłą sobie gorliwością i wytrwałością także interesami miasta naszego. To też w uznaniu tych zasług obywatelskich otrzymał jednomyślną uchwałą Reprezentacyi miejskiej z dnia 20 maja 1857 roku prawo honorowego obywatelstwa miasta naszego. A jeżeli jeszcze wspomnę o tej powszechnie znanej uprzejmości jego w życiu prywatnem, o tym charakterze wzniosłym a wszędzie i zawsze na wskróś polskim, o znakomitem kierownictwie najwyższej naszej władzy autonomicznej w początkach jej rozwoju — to już przedstawi się Wam Panowie obraz skończony wielkiego obywatela i patryoty. Jestem pewny panowie, że działam zupełnie po myśli Waszej, oddając z tego miejsca hołd i cześć znakomitym zasługom zmarłego i prosząc Was o upoważnienie, ażebym w imieniu tej świetnej Reprezentacyi złożył dostojnej Rodzinie wyrazy szczerego współczucia i głębokiego żalu a z deputacyą z łona waszego wybraną, wziął udział w obchodzie pogrzebowym i złożył wieniec na grobie zmarłego.“

Dalej zawiadomił p. prezydent Radę, że pogrzeb ś. p. L. Sapiehy odbędzie się w Krasiczynie w sobotę, d. 14 b. m. w godzinach południowych. W tym dniu odejdzie ze Lwowa o godzinie wpół do 7 z rana osobny pociąg. P. prezydent uprasza tych pp. Radnych, którzy mają zamiar wyjechać na pogrzeb, ażeby zgłosili się do niego w ciągu dnia dzisiejszego. W Przemyślu czekać będą podwody zamówione przez p. Simona.

Radni przez powstanie z miejsc zgodzili się jednogłośnie na propozycyę zawartą w końcowym ustępie mowy p. Jasińskiego.

Z spraw wyliczonych w porządku dziennym przedstawił p. Wierzbicki w imieniu sekcyi III akt koladacyjny budowy gimnazyum Franciszka Józefa i szkoły realnej. Na posiedzeniu w d. 18 czerwca 1874 r. wyznaczyła Rada na budowę tych dwóch gmachów kwotę 300.000 złr. a na poprzednich posiedzeniach zatwierdziła plany i kosztorysy budowy. Po zamknięciu rachunków pokazało się, że koszta budowy wynosiły 313.270 złr. 70 ct.; kwota preliminowana została więc przekroczoną o 4·48 procent. Powodem tego przekroczenia jest ta okoliczność, że komisya czuwająca nad wykonaniem budowy kazała dać lepszy cokoł, że zamiast schodów drewnianych kazała ustawić schody kamienne, że w wielu partyach użyto zamiast cegieł, kamienia, że zamieniła głębokość fundamentów, kazała bić piloty i t. p. Jeżeli zważymy wszystkie te okoliczności, to w rzeczywistości nie może nawet być mowy o przekroczeniu kwoty preliminowanej. Do komisyi koladacyjnej, która bardzo sumiennie starała się wywiązać z swego zadania, wnieśli niektórzy przedsiębiorcy budowy prośby i przedstawienia o odszkodowanie, dowodząc, że ponieśli znaczne straty. I tak przedewszystkiem wniósł p. Angermann & spółka, który wykonywał roboty murarskie, prośbę o dopłatę kwoty 20.223 złr. Straty swe podzielił ten przedsiębiorca na takie, które poniósł w skutek wykonania robót nadobowiązkowych i takie, które wynikły z powodu różnicy cen materyałów budowlanych. Pierwszego rodzaju straty wynoszą podług obliczenia p. Angermana 13 867 złr. Komisya koladacyjna, po sumiennem zbadaniu wszystkich przez p. Angermana wykazanych pozycyj, zredukowała powyższą sumę na 5669 złr. Co do drugiej kategoryi strat, przyznała komisya, że przedsiębiorcy musieli koniecznie stracić w skutek różnicy, jaka zachodziła między cenami kontraktowemi a rzeczywistemi cenami materyałów budowlanych, które w latach 1875 i 1876 doszły do niepraktykowanej u nas wysokości. Tak n. p. płacono za 1000 cegieł 38 złr. podczas gdy zwykła cena wynosi niżej 20 złr. Komisya jest więc zdania, że należy w drodze łaski pokryć przedsiębiorcom te straty kwotą 3000 złr. Z drugiej strony podniosła komisya pretensye do dwóch przedsiębiorców, którzy wykonywali roboty stolarskie a mianowicie do pp. Jana Smutnego i Wojciecha Pleśniaka. W auli i w pomieszkaniu dyrektora użyli ci przedsiębiorcy złe posadzkę. Ponieważ zachodzi potrzeba naprawy, przeto proponuje komisya, ażeby od przedsiębiorców żądać 25 proc. opustu z cen kontraktowych.

Na podstawie tego elaboratu komisyi koladacyjnej, stawia sekcya III następujące wnioski: Przyjąć do wiadomości akt koladacyjny, który wraz z kwotą wydaną za realność Slaskich, wykazuje sumę 331.834 złr. 30 i pół cent. Kierownictwu budowy udzielić absolutorjum. Angermanowi i spółce wypłacić za wykonanie robót nadobowiązkowych 5669 zł. 58 ct. a tytułem odszkodowania z łaski 3000 zł. Sawrackiemu dopłacić 12 złr. 88 ct. Urzędnikowi magistratu, p. Kaniewskiemu, który prowadził rachunki, dać tytułem remuneracyi 250 zł. Zatwierdzić uchwałę komisyi co do napisów na gmachach. Wydać przedsiębiorcom kaucye. Zapisać do inwentarza wartość tych gmachów w kwocie 340.765 zł. 76 i pół ct. (bez gruntów) i wyznaczyć na pokrycie niedoboru kwotę 7572 złr. Bez dyskusyi przyjęła Rada powyższe wnioski.

Kolej Karola Ludwika zamierzała połączyć swój magazyn towarowy z magazynem materyałowym zapomocą szyn, które miały przecinać jedyną drogę, prowadzącą z ulicy Gródeckiej do głównego dworca kolejowego. Zgodnie z wnioskami magistratu i sekcyi III. uchwaliła Rada nie dać swego przyzwolenia na to połączenie a to głównie ze względów na swobodny ruch i na bezpieczeństwo publiczne.

OSTATNIA POCZTA

O zamordowaniu Mehemeta Alego podaje *Politische Correspondenz* kilka szczegółów. Bezpośrednim powodem smutnej katastrofy było zgromadzenie albańskich naczelników, których Mehemet Ali zwołał do Jakowy na dzień 5 b. m., ażeby zawiadomić ich o celu swej missyi i wytłuszczyć im życzenie rządu. Gdy Mehemet Ali oświadczył, że rząd nie ma siły sprzeciwić się woli zjednoczonej Europy i że zniewolony poddać się uchwałom kongresu berlińskiego, radzi Albańczykom szczerze, ażeby nie stawiali żadnych przeszkód postanowionym już zmianom terytoryalnym — powstało w zgromadzeniu straszne zaburzenie, w okamgnieniu przeniosło się na ulicę i wywołało krwawą walkę, w której zamordowano albo raniono przeszło 100 osób. Dopiero później udało się *muftiemu* przywrócić spokój. Mehemet Ali, któremu w pierwszej chwili wzburzenia udało się ujść szczęśliwie, skorzystał z chwilowego spokoju i skrył się z swoją świtą w bezpiecznem miejscu, w którem przepędził noc spokojnie. Ale nazajutrz odkryli sfanatyzowani Albańczycy jego schronienie, napadli jego i jego świtę, składającą się z 39 oficerów i żołnierzy, i pokonawszy rozpaczliwą obronę napadniętych, wymordowali wszystkich. Mehemet Ali otrzymał 16 ran, z których 8 było śmiertelnych.

Times piszą o obecnej sytuacyi Niemiec: „Położenie jest tajemnicze i naprężone. Książe Bismarck stoi widocznie na krytycznym zwrocie swojej karyery. Dotąd zawsze przeprowadzał swoją wolę, i dlatego właśnie pretensye jego rosną bez końca. Niemcy jęczą pod ciężarem podatków, jak gdyby się znajdowały w stanie wojennym a są rządzone, jak gdyby despotyzm był ich formą rządową. Sytuacya nie jest ani przyjemną ani godną narodu.“

Wczoraj podał nam już telegram wiadomość o zgromadzeniu naczelników ligi albańskiej, dzisiaj podajemy za *Pester Lloydem* niektóre szczegóły o tem zebraniu: Inicyatywa do zgromadzenia wyszła od Omara Effendiego, który należy do młodotureckiej partyi a z pochodzenia jest Albańczykiem. Omar oświadczył zgromadzonym naczelnikom ligi albańskiej, że *Frankowie* za pomocą złota rządzą nad Bosforem a sułtan jest tylko nadrzędziem swoich ministrów zostających na żołdzie Europy. „Nie ma już rządów turecko-mahometańskich!“, zawołał fanatyk turecki i wezwał swoich ziomków, aby zajęli się sami losem narodu. Abdullah Essim, jeden z najznakomitszych mieszkańców Diakowy starał się dowieść, iż oderwanie się od Porty jest koniecznem. Mimo, że słowa jego trafiały do przekonania, nie chciano jednak zredagować aktu niezależności i zgodzono się na to, aby powagę Porty dopóty uznawać, dopókiby nie przedsięwzięła czegokolwiek przeciw interesom ludu albańskiego. Skoroby jednak sułtan zawezwał Albańczyków do rozbrojenia się lub też oddania części terytoryum komukolwiekbądź, wtenczas należy strącić padyszacha z tronu i wybrać sobie własnego władcę.

Liga albańska — pisze z Stambułu 5 b. m. sprawozdawca *Polit. Corresp.* — miała w ostatnich czasach wzmocnić się znacznie. Przeszło 130.000 (?) Albańczyków uzbrojonych w karabiny systemu Martini czekać ma tylko na rozkazy Porty, ażeby rzucić się w wskazanym kierunku. Liga wysłała już powstańcom bośniackim znaczne posiłki i rozporządza 29 działami, które zabrała z Serajewa nie bez wiedzy Hafiza baszy. Dwuznaczny ten generał miał aż do ostatniej chwili udzielać powstańcom instrukcyj i rad. Albańska liga składa się dzisiaj z trzech grup głównych. Pierwsza grupa, która ma swą siedzibę w Pryzrenie, gdzie bawi także stały komitet muzułmańskich begów, przygotowuje się do obrony okręgu Novi-Bazarskiego. W tej chwili jest tylko 5 batalionów wojsk regularnych między Novi-Bazarem a Mitrowicą, ale według zapewnień osób kompetentnych, wystarczy 25 batalionów baszibożuków, ażeby zasachować najsilniejszą armię i bronić skutecznie ważkich przesmyków. W seraskieracie głoszą jawnie, że obóz, który ma być założony w Kossowie, jest środkiem ostrożności przeciw Austryakom, którzy, gdyby się dostali do Mitrowicy, mogliby nabrać ochoty do zrobienia wycieczki do Saloniki. W obozie kossowskim jest już 25 batalionów Hafiza baszy, a inne bataliony mają być tam wysłane niebawem.

Druga grupa ligi albańskiej ma siedzibę w Janinie i walczyć będzie przeciw Grecyi, gdyby chciała wzniecić rokosz albo wysłać swe wojska do Epiru i Tessalii. Trzecia grupa koncentruje się w Salonice a w Macedonii ma swe filie. Dostarczyła ona powstańcom w górach Rhodope licznego kontyngensu i jest rzeczą wiadomą, że miasta położone niedaleko zrewoltowanych okręgów z nakazu komitetu przyrzeńskiego, musiały do powstania wysyłać pewną liczbę ludzi. Nieco więcej na północy tają baszybożucy, których naczelnicy chcieli kilkakrotnie uderzyć na wojska rossyjskie w Küstendil, od czego jednak odwiodła ich Porta. Naczelnicy ruchu zapowiadają ogólne powstanie wszystkich muzułmanów Macedońskich i wznowienie kroków zaczepnych ze strony powstańców w górach Rhodope. Rossyanie ciężki kłopot mają z tem powstaniem, a Porta, podobnie jak w Bośnii i tam odgrywa rolę dwuznaczną. Na bardzo długiej konferencyi odbytej w ostatni piątek między ks. Łobanowem, generałem Totlebenem i wielkim wezyrem, uchwalono w zasadzie, że Porta wyszle w góry Rhodope wojska regularne dla zaprowadzenia porządku i rozbrojenia powstańców pod pozorem iż odtąd będą pozostawali pod ochroną sułtana. Skoroby tylko Turcy zajęli obszar znajdujący się obecnie w rękach powstańców, wykonaliby natychmiast wiernie postanowienia traktatu berlińskiego i oddaliby Rossyanom okręgi Rhodopskie jako część wschodniej Rumelii. Taki jest plan oficyalny. Zachodzi tylko pytanie, czy Porta będzie go w stanie wykonać.

Dzienniki londyńskie wyrażają zadowolenie z powodu, że Turcy dobrowolnie wydali Rossyanom Batum, za to mniej są zbudowane z zachowania się Porty w innych stronach. I tak pisze *Standard:* „Turcy spełniają szybko swe zobowiązania; opuścili Batum i bułgarski czworobok forteczny i zamierzają ustąpić z Warny, Rossya nie ma już żadnego pozoru do pozostawienia wojska na półwyspie bałkańskim z wyjątkiem wschodniej Rumelii. Jakoż na pewne można się teraz spodziewać, że generał Totleben zarządzi wkrótce odwrót. Gdyby Rossya miała się domagać równoczesnego odwrotu floty angielskiej, Anglia nie zechce sprzeciwić się słusznemu żądaniu. Nie należy też zapominać o tem, że ewakuacya Batumu utorowała drogę do przeprowadzenia konwencyi anglotureckiej. Przyszłość Turcyi, jak to lord Salisbury zauważył, zależy w wysokim stopniu od tego, jak się na tę konwencyę zapatruje Porta. Jeśli Porta widzi w Anglii tylko nieprzyjaznego intruza, to konwencya na nic się nie przyda a Anglia będzie musiała myśleć o innem rozwiązaniu kwestyi wschodniej. Anglia chce i może ocalić państwo ottomańskie, jeśli rząd cesarski chce być uratowanym. Możemy zabezpieczyć pokój jego prowincyj, dobrobyt jego ludu i możemy polepszyć jego finanse. Zdaje się, że próżny skarb państwa odbiera odwagę reformatorom tureckim. Midhat basza po powrocie do kraju przedewszystkiem to uczuje. Zrobiliśmy niedawno Turcyi propozycyę, którąby ją wydobyła z tego ambarasu i nie widzimy powodów, dla którychbyśmy mieli cofnąć naszą propozycyę. Przewyżka dochodów Cypru jest gwarancyą dla małej pożyczki, na której Anglia nic by nie ryzykowała, w takim jednak razie musi Anglia czuwać nad tem, aby sumy te zostały dobrze użyte, inaczej nie może być mowa o pożyczce.“

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 13 września. *Pol. Cor.* donosi z Konstantynopola, że w skutek zamordowania Mehemet Alego wysłany będzie Osman basza albo Derwisz basza do Albanii, celem objęcia komendy nad korpusem kossowskim złożonym z 32 batalionów. Do Jakowy w Albanii wysłano 25 batalionów.

Z Belgradu donosi *Pol. Cor.*, że Rossya wpłynęła na Serbię, aby wstrzymała rozpuszczenie milicyi aż do zupełnego ubezpieczenia pokoju. Rossya przyrzekła dać Serbii potrzebne subsydya na dłuższe utrzymanie milicyi. Serbia oświadczyła, że nie opuści zajętych przez jej wojska miejscowości bułgarskich, dopóki księstwo bułgarskie nie ukonstytuuje się urzędownie.

Fremdenblatt dowiaduje się, że główna kwatera gen. Filipowicza przeniesiona zostanie dnia 28 września z Serajewa do Brodu, gdyż komunikacya ztamtąd łatwiejsza, a naczelna komenda udzielać może z Brodu z większą szybkością rozkazów wszystkim korpusom armii.

Londyn, 12 września. *Office Reuter* donosi z Konstantynopola 11 b. m.: Porta została uwiadomiona, że Salisbury zapewne nie przystąpi do propozycyi niemieckiej, wystosowanej do mocarstw, a mającej na celu wspólne upomnienie się u Porty o wykonanie traktatu berlińskiego.

Wiedeń, 13 września. (*Tel. pryw.*) Różnice zachodzące między Rumunią a Rossyą zostały załatwione. Rossya wystosowała dnia 26 z. m. notę do rządu rumuńskiego, żądając rektyfikacyi granic bessarabskich; rząd rumuński odpowiedział w sposób życzliwy i wydał odpowiednie instrukcye swym organom w Bessarabii. Gabinet austryacki uznał niezawisłość Rumunii. Hr. Hojos, były minister pełnomocny w Washingtonie, mianowany został reprezentantem Austryi w Bukareszcie.

Telegrafowany kurs wiedeński

Wiedeń, 12 września 1878, godzina 2 min. 13. Losy kredytowe 163·50, Węg. akcye kredyt 207·—, Akcye anglo-austr. 101·—, Akcye banku Union 65.80, Akcye kolei Karola Ludwika 232·75, Akcye kolei północnej 203·50, Akcye kolei południowej 70·50, Akcye kolei Alföld 118·75, Akcye kolei Elżbiety 162·50, Akcye kolei Lwow-Czerniow. 126·— Akcye kolei węg. północno-wschodniej 116·—, Akcye kolei Rudolfa 116·50, Akcye kolei Albrechta —·—, Węg. oblig. państw. w złocie 65·50, Galic. oblig. indemn. 83·75, Losy z r. 1864 138.50, Akcye kolei siedmiogrodzkiej —·—, Akcye banku obrotowego 103·—. Losy tureckie 24·25, Akcye kolei węg.-galic. —.—, Akcye kolei państwowej 252·75. Akcye banku związkowego 102·—, Rubel papierowy 1·20$\frac{1}{2}$, Wiedeńskie losy 91·—, Węgierskie losy 18·75, Mark niem. 57·55, Węgierska renta —.—. Usposobienie ciche.

Wiedeń, dnia 12 września, godzina 4, minut 33. Akcye kredytowe —·—. Anglo-austr. 100·75, Akcye banku Union —.—, Kolej Kar. Ludw. 232·$\frac{1}{2}$, Południowa 70·50, Renta pap. —·—, Galic. bank. hyp. 70.75, Gal. oblig. indemn. 83·75, Gal. listy zastaw, banku włośc. 89·25, Losy z r. 1860 —·—, Napoleonsdor —·—, Rubel papierowy 1.20—. Usposobienie —.

Wiedeń, dnia 13go września, godzina 10 minut 48. Akcye kredytowe 230·—. Anglo-Austr. 98·—, Unionsbank 63·50, Kolej Karola Ludwika 236·50, południowa —·—, Rubel papierowy —·—, Gal. listy zastawn. —·—, Gal. listy indemnizacyjne —·—, Gal. bank rustykalny —·—. Losy z r. 1860 —·—, Napoleonsdor 9·34—. Usposobienie nieco lepsze

Odpowiedzialny redaktor Władysław Łoziński

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na Gazetę Lwowską wynosi za II półrocze: w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł.; za III kwartał w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; za lipiec i każdy następny miesiąc: w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Na Gazetę z Przewodnikiem za III kwartał w miejscu 3 zł. 75 ct., pocztą 4 zł. 75 ct.; za lipiec i każdy następny miesiąc w miejscu 1 zł. 30 ct., pocztą 1 zł. 65 ct.

Prenumeratorowie półroczni otrzymują „Przewodnik naukowy i literacki“ bezpłatnie.

Wykaz

wyciągniętych w c. k. urzędzie loteryjnym Lwowkim w dniu 11 września 1878 pięciu liczb.

52 23 10 21 24

Następne ciągnienia przypadają w dniu 25 i 9 października 1878

Z c. k. urzędu loteryjnego.

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 13 września 1878 o godz. 7 rano.
Barometr 736.44mm. Psychrometr suchy 13.2°C. Psychrometr wilgotny 12.6°C. Prężność pary 10.5mm. Wilgoć 94%. Zachmurzenie 7. Wiatr SE1. Ozon 6. Opad w mm. z ostatnich 24 godzin. — Temperatura powietrza + 10.6°R
Barometr opada.

---

dnia 13 września 1878.

Przyjechali do Lwowa.

Hotel Warszawski.

Pp. L. br. Wattman z Rudy Dr. H. Maks z Tarnopola. J. Smidowicz z Szydłowiec.

Hotel Angielski.

Pp. A. Pulmann z Mielnicy. S Lewin z Stawisk. W. Völlner z Berlina.

Hotel Lazarusa.

Pp. W. Romanowski z Kozłowa. Ch. Eizenstein z Rosyi. J. Landau z Rosyi. F. Neuman z Bielic. M. Silber z Czerniowiec. J. Lilienfeld z Podhajec.

Hotel George'a

Pp. Arc. Reiner z Wiednia. Ks. L. Windischgrätz z Krakowa. Hannenheim z Wiednia. F. Sukowaty z Wiednia. Steinbrecher z Krakowa. H. Cochin z Paryża. S. Starowiejski z Bratkowki. E. Zagórski z Kołodziejówki. R. Peters z Berna. H. Kieszkowski z Krakowa.

Hotel Langa.

Pp. A. Bloch z Wrocławia. G. Jondorf z Pragi. W. Grünwald z Saaz. A. Kindler z Wiednia.

Hotel Europejski.

Pp. F. Bertoni ze Stanisławowa. I. Łukasiewicz z Krosna.

Hotel Kuhna.

Pp. J. Guberski z Drohobycza. I. Trzciński z Leśniowa.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. T. hr. Dzieduszycki do Zaleszczyk. S. hr. Mohl do Krakowa. E. br. Horoch do Chwałowic. A. Brzezany do Stryja. H. Czetsch do Kołomyi. N. Purits do Krakowa. W. Kruszewski do Chorobrowa.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Z Krakowa: o godzinie 5 minut 22 rano (pociąg pospieszny); o godzinie 9 m. 27 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 min. 8 przed południem (pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk (na dworzec w Podzamczu): o godz. 3 minut 2 rano (pociąg osobowy); o godzinie 3 min. 9 po południu pociąg mięszany);

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa (nr. 2) o godz. 8 min. 15 wieczór i (nr. 4) o godz. 4 min. 5 rano.

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny): o godz. 10 min. 43 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 33 rano (pociąg osobowy): o godz 3 min 39 po południu (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godzinie 9 minut 55 wieczór (pociąg pospieszny), o godzinie 3 minut 45 rano (pociąg mięszany); o godzinie 2 minut 50 po południu (pociąg mięszany).

Odchodzą ze Lwowa.

Do Podwołoczysk: (z Podzamcza): o godz. 11 minut 10 wieczór (pociąg osobowy); o godzinie 12 minut 27 w południe (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z głównego dworca): o godzinie 5 min. 37 rano. (pospieszny); o godzinie 10 min. 44 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 12 minut w południe (pociąg mięszany).

Do Krakowa: o godzinie 11 min. 3 przed północą (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godzinie 4 minut 39 po południu (pociąg mięszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 45 rano (pociąg pospieszny); o godzinie 11 min. 25 wieczór (pociąg mięszany); o godzinie 12 min. 30 z południa (pociąg mięszany).

Do Stanisławowa: (na Stryj): (poc. nr. 1) o godzinie 6 minut 40 rano; (pociąg nr. 3) o godzinie 5 minut 41 wieczór.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Lwów, dnia 12 września 1878

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
	waluta austr.			
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	232	50	235	—
Kol. lwow.czer.-jas. „ 200 zł. m. k.	125	—	127	50
Banku hip. galic. 200 zł. w. a.	250	—	254	—
Banku kredyt. gal. po 200 zł. w. a.	216	-	220	—
2. Listy zast. za 100 zł.				
[illegible]	85	65	86	50
„ „ [illegible]	80	25	81	25
„ „ „ 5% okresowe	85	65	86	50
Banku hip. galic. 6% w. a.	91	—	92	—
Listy dłużne [illegible] kr. wł. 6% w. a.	90	—	91	50
3. Listy zastawne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakł. dla Gal. i Bukow 5% [illegible] w 15 lat.	90	25	91	30
Tow. kr. [illegible] w 15 lat.	—	—	—	
[illegible]				
4. Obligacye za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5% m. k.	83	60	84	50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6% w. a.	90	—	91	
Pożyczki kraj. z r. 1873 po 6% w. a.	90	—	91	25
5. Losy Miasta Krakowa	14	25	15	50
Stanisławowa	19	—	21	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	38	5	48
Dukat cesarski	5	43	5	53
Napoleondor	9	27	9	36
Półimperyał	9	46	9	58
Rubel rossyjski srebrny	1	71	1	81
„ papierowy	1	19½	1	21
100 marek niemieckich	56	75	57	60
Srebro	99	75	101	50
Kupony w srebrze	99	25	101	—

Kurs giełdy wiedeńskiej
dnia 10 września 1878.

	płacą	żądają
1. Dług Państwa.		
Jednolity dług Państwa w banknot. maj-listopad	61.30	61.45
luty-sierpień	61.40	61.55
Jednolity dług Państwa w srebrze styczeń-lipiec	63.10	63 30
kwiecień-październik	63.10	63.30
Losy z roku 1839 całe	324.—	326 —
„ „ 1839 piąta część	322.—	324.
„ „ 1854 po 250 złr.	106.75	107.25
„ „ 1860 po 500 złr. 5%	111.50	111.75
„ „ 1860 po 100 złr. 5%	120.—	120.50
„ „ 1864 (z premią) po 100 złr.	138.75	139.25
„ „ 1864 „ po 50 złr.	138.25	138 75
Renty Como po 42 lir. aus.	24 50	25.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5%	140.—	141.—
Austr. asyg. skarb. zwrotne 1878 5%	98.50	99 —
Austr. renta zł. wolna od podatk. 4%	71.90	72.05
2. Obligacye indemn. 5% za	—.—	—.—
Czech	102.—	103.—
Bukowiny	81.25	81.75
Galicyi	83.75	84.50
Niższej Austryi	104.50	105.—
Siedmiogrodu	73.50	74 50
Węgier	77.50	78 50
3. Inne pożyczki publiczne.		
Galic. pożyczka krajowa z r. 1873 6%	—.—	
4. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	102.25	102.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	238.75	239.—
Niższo-austr. tow. eskomt po 500 zł.	740.—	750.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	.—
Gal. bank. d. handl. i prz. a 200 zł. wpł. 40%	—.—	
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 zł.	—.—	
Banku narodowego a 600 zł.	805.—	807.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Austr. tow. żeglugi par. po 500 zł. m. k.	467.—	469.—
Kol. Cesarzow. Elżbiety po 200 zł. m. k.	164.25	164.50
Kol. Preszów-Tarn. (w. c.) a 200 zł. w srbr.	—.—	—.—
Półn. kolei po 1000 zł.	2038 —	2042 —
Kol. Kar. Ludwika po 200 zł. m. k.	234.—	234.50
Lwow. Czern. kolei po 200 zł. w. a. w sr.	127.—	127 50
Tow. kol. żel. państ. po 200 zł. m. k.	254.25	254.75
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	71.50	72.—
I. Kol. węg. gal. a 200 zł. w sr.	— —	89.50
5. Listy zast. losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny, w 15 l. 6%	90.—	91.—
Powsz. austr. zakł. kred. ziem. 5% w sr.	107 50	108.—
Gal. zakł. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6%	91.25	92 50
„ „ „ „ „ w 20 „ 7%	95.50	96.50
„ „ „ „ „ w 36 „ 5%	94.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	79.50	—.—
„ „ „ „ po 5%	85.60	86 —
„ „ „ „ po 5% w [illegible] tach zwrotne	85 60	86.—
Gal. banku hipot. po 6%	89.40	90.—
Gal. zakł. kred. włość. po 6%	90.—	—.—
Tow. kred. miejs. lw. w 15 l. wyl. po 6%	—.—	.—
„ „ „ w 30 l. wyl. po 6%	—.—	—.—
Banku narodowego po 5%	—.—	—.—
Węg. tow. ziem. po 5½%	93.50	94.—
„ „ „ po 5%	86.50	87.—
6. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5% w. a.	69.—	69 50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w c.) a 300 zł. 5% w srebr.	—.—	—.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	102.25	102.75
„ „ 100 zł. w. a.	95.50	96.—
Kol. gal. Kar. Ludw. po 300 zł. 5%	100.50	101.—
„ „ „ „ II. emisyi	99.60	100.—
„ „ „ „ III.	98.25	98.50
„ „ „ „ IV.	—.—	—.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jas. III. emis. à 300 zł. 5% w srebrze z r. 1865	77.50	78.50
z r. 1867	82.—	82.50
z r. 1868	72.75	73.25
z r. 1872	68.75	69 25
Węg. gal. kol. à 200 zł 5% w srebrze	66.75	67.25
7. Losy.		
Inst. kred. dla hand. i prz. po 100 zł. w. a.	163. 0	164.—
Clarego po 40 zł. m. k.	28.50	29 50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł m.	91 50	92 50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	14.—	14.50
Losy miasta Krakowa	14 75	15 25
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	28 50	29.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	31.75	32 25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	16 —
Salma po 40 zł. m. k.	38.25	38 75
St. Genois po 40 zł. m. k.	34.50	35 —
Poż. miasta Stanisławowa po 20 zł w. a.	19.50	20 50
Poż. Tryestu po 100 zł m. k.	117.75	118.25
„ „ „ 50 zł m. k.	61.—	63.—
Waldsteina po 20 zł [illegible]	22 75	23.25
Windischgratza po 20 zł m.	27.50	28.—
Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg za 100 zł. [illegible]	—.—	—.—
Berlin za 100 mark	—.	
Frankfurt za 100 mark		
Hamburg za 100 mark	— —	—
Londyn za 10 ft. szt.	116 20	116 50
Paryż za 100 fr	46 25	46 30
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.52.—	5.54.—
„ pełnej wagi	5.52.—	5.53 —
Korona	— —	— —
20-frankówka	9.29.50	9.30 50
Rossyjski imperyał	9.53 —	9 55.—
Talar związkowy	—.—	— —
Srebro	100 —	100.10

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński.
z dnia 12 września 1878.

	zł.	ct
Jednolity dług państwa w banknotach	60	75
„ „ w srebrze	62	65
Renta w złocie	71	50
Losy pożyczki z roku 1860	111	50
Akcye banku wiedeńskiego	798	—
„ kredytowego	236	20
Londyn	116	30
Srebro	100	15
Napoleondor	9	31
Dukat cesarski men.	5	53
100 marek niem.	57	35

Dziennik Urzędowy.

(5088 3—3) **Weideochsen Verkauf.** 1333.

Am 20 September 1878 um 11 Uhr Vormittags werden bei der Direction des k. k. Staatsgestütes in Radautz 75 Stück Weideochsen aus freier Handverkauf, welche sich zur Schlachtung vorzüglich aber zur Aufstellung auf eine kurze Mastdauer für Brand Weinbrennereien eignet.

Reelle Käufer werden hiezu mit dem Beifügen eingeladen, daß wer die Ochsen erkauft, verpflichtet bleibt die hiefür entfallende ganze Kaufsumme gleich baar an die k. k. Gestütscassa einzuzahlen, wornach ihm die Ochsen übergeben werden.

Sollte der Käufer die ihm verkauften Ochsen nicht gleich abtreiben wollen, und es vorziehen, solche auf eigene Gefahr und mit eigenen Wartleuten noch duch eine kurze Zeit hier zu behalten, so werden demselben hiezu die diesen Ochsen zugewiesenen Weideplätze, insoweit als sie noch disponible und von denselben nicht gänzlich ausgenützt worden sein sollten, unentgeltlich zugestanden.

Kauflustige können diese zu verkaufenden Weideochsen noch vor dem Verhandlungstage in dem nächst der Stadt Radautz gelegenen Wirthschaftshofe, wo dieselben für diesen Zweck einen Tag früher aufgestellt werden, besichtigen und am Verkaufstage in die weitere Verhandlung hierüber mit der Direction des k. k. Staatsgestütes treten.

K. k. Staatsgestüts-Direction
Radautz am 30 August 1878.

(5266 1—3) **Edikt.**

Z. 1043. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird bekannt gegeben, daß im Zwecke der Zustellung der hiergerichtlichen Tabularbescheide vom 21 November 1876. Z. 9057, an die dem Wohnorte nach unbekannten Ascher Galanz und Aron Galanz der hiesige Adv. Hr. Dr. Weisstein zum Kurator bestellt und denselben die obbezogenen Tabularbescheide zugestellt werden.

Brody 12 März 1878.

(5265 1—3) **Edykt.**

L. 3894. C. k. sąd powiatowy brzeski ogłasza, iż w sprawie sumarycznej Józefa Sulimirskiego przeciwko Franciszkowi Tomankowi o 203 zł. ustanowił dla leżącej masy pozwanego, kuratora w osobie Dr. Madejskiego c. k. notaryusza w Brzesku, któremu zapadły wyrok z dnia 10 marca 1878, licz. 851 doręczono.

C. k. sąd powiatowy.
Brzesko dnia 29 sierpnia 1878.

(5259 1—3) **Edykt.**

L. 13671. C. k sąd krajowy w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, że na żądanie p. Tomasza Pryłińskiego po przeprowadzeniu postępowania amortyzacyjnego, weksel z daty Kraków 24 czerwca 1877, przez Tomasza Pryłińskiego na własne zlecenie wystawiony na 2300 zł. opiewający, w 3 miesięcy od daty płatny, a przez Stanisława Janikowskiego akceptowany, za umorzony uznaje.

Kraków 24 maja 1878.

(5565) **Obwieszczenie.**

L. 11548. C. k. sąd obwod. w Przemyślu mianuje w miejsce c. k. radcy sądów krajowych dra Szczurowskiego c. k. adjunkta sądowego Stobieckiego komisarzem konkursowym masy rozyiorowej Izaaka Singera.

Przemyśl dnia 28 sierpnia 1878.

(5377 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 5384. C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia odnośnie do obwieszczenia z dnia 28 października 1874 l. 5169 w numerach 278. 279 i 280 „Gazoty Lwowskiej“ z roku 1874 ogłoszonego, że do przymusowej licytacyi połowy realności pod l. 9 w Srokach, Fedka Ciorucha własnej na zaspokojenie pretensyi Leisera Mischla w kwocie 50 zł. z pn. wyznacza się nowy termin na 24 października 1878 godzina 10 rano, na którym realność ta pod warunkami w poprzednich obwieszczeniach ogłoszonemi i w tutejszej sądowej kancelaryi sprzedaną zostanie.

Dalsze warunki przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec 31 lipca 1878.

(5309 1—3) **Edykt.**

L. 3552. Na dniu 4 listopada 1878 o godzinie 10 z rana za jakąbądź cenę zostanie egzekucyjnie sprzedaną w tutejszym sądzie realność pod l. 282 w Sosnicy położona ciała tabularnego nie stanowiąca w sprawie Mariem Rozen przeciw Michałowi Harmata o 190 złr.

Cena szacunkowa i wywołalna 320 zł. wadyum 32 złr.

Resztę warunków wolno w sądzie przejrzeć.

Radymno 23 sierpnia 1878.

(5148 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 4191 C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach ogłasza że w sprawie Pinkasa Walkera przeciw Dmytrowi i Rozalii Matwijom pto. 33 złr. 76 ct. z przyn. odbędzie w sali sądowej publiczna sprzedaż realności włościańskiej pod l. 9 w Grochowcach położonej dłużnika własnej ciała tabularnego nie stanowiącej w trzech terminach 16 października 18 listopada i 19 grudnia 1878 każdym razem o godz. 10 przedpołudniem.

Cena wywołania 420 złr. wadyum 10%

Na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki licytacyi tudzież protokół zastawniczego o pisania i oszacowania można przejrzeć w sądzie.

Niżankowice 30 czerwca 1878.

(5189 1—3) **Edykt.**

L. 3679. W dniu 14 października dniu 14 listopada i dniu 18 grudnia 1878 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Krzeszowicach egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności włościańskiej pod l. 54 i domu pod l. 178 w Krzeszowicach położonej ciała tabularnego niestanowiącej Józefa i Maryi Letner własnej.

Wadyum wynosi 149 złr. w. a. zaś cena wywołania 1490 złr.

C. k. sąd powiatowy

Krzeszowice dnia 17 lipca 1878.

(5375 1—3) **Edykt.** L. 9023.

C. k. sąd powiatowy w Leżajsku podaje do publicznej wiadomości iż na zaspokojenie wierzytelności Dawida Tuchfelda w ilości 37 złr. w. a. z pn. odbędzie się w Gmachu sądowym dnia 25 października 1878 26 listopada 1878 i 14 sąycznia. 1879. każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa publiczna licytacya połowy realności pod l. k. 125 w Leżajsku położonej ciała tabularnego niestanowiącej do Józefa i Józefy Tryczyńskich należącej która to realność na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej a na trzecim nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Wadyum wyuosi 30 złr. w. a.

Akt opisania i oszacowania oraz wawarunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Leżajsk dnia 13 sierpnia 1878.

(5195 1—3) **Edykt.**

L. 947. Na zaspokojenie pretensyi Tauby Kramer przeciw Semenowi Wintoniak odbędzie się dnia 17 października 14 listopada i 12 grudnia 1878 każdym razem o godzinie dziesiątej rano pnbliczna sprzedaż połowy realności włościańskiej l. 211 w Pasiecznej małżonków Semena i Maryi Wintoniaków własnej na 390 złr. w całości oszacowanej.

Bliższe warunki w regisrtaturze przejrzeć można.

Z c. k. sądu powiatowego

Nadwórna 1 sierpnia 1878.

(5216 1—3) **Edykt.**

L. 4334. C. k. sąd powiatowy miejsko-del. w Samborze zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Józefa Edera, iż fundusz gmin dawnego państwa kameralnego Samborskiego przeciw niemu i innemu wniósł pozew de pr. 28 listopada 1877 l. 14032 o zapłatę 52 zł. 50 ct. z pn. i że t. s. uchwałą z dnia dzisiejszego do. l. 4334 wyznaczono do rozprawy termin na dzień 21 października 1878 o godz. 9 przed południem i że tak pozew powyższy jakoteż uchwałą wyżej powołaną doręczono ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adw. dr. Ehrlichowi w Samborze.

Wzywa się zatem Józefa Edera, aby temuż kuratorowi potrzebnych do obrony środków prawnych i informacyj udzielił, lub innego zastępcę prawnego sobie obrał i o tem tutejszy sąd zawiadomił, gdyż inaczej złe skutki z zaniedbania tych ostrożności wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie musiał.

Sambor dnia 26 czerwca 1878.

(5185 1—3) **Edykt.** L. 1214.

C. k. sąd powiatowy w Grzymałowie podaje do wiadomości, że w dniach 17 października, 14 listopada i 12 grudnia 1878 każdym razem o godzinie 10 przed połndniem odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. 130 w Krasnem położonej, nieintabulowanej, Jacka Stadnika własnej na zaspokojenie pretensyi Fedie Harmatiuka w kwocie 90 zł. z pn.

Realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko za lub powyżej ceny szacunkowej wynoszącej 500 zł., przy trzecim terminie za jakąkolwiek cenę sprzedaną zostanie.

Wadyum ustanawia się na 60 zł. wal. austr.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież protokoły opisania i oszacowania można przejrzeć w tutejszym sądzie.

Grzymałów 15 czerwca 1878.

(5171 1—3) **Edykt.**

L. 38167. Lwowski c. k, sąd krajowy jako handlowy wzywa posiadacza zaginionego wekslu z daty Stanisławów 12 sierpnia 1854 na 300 zł. m. k. opiewającego na dniu 12 października 1854 płatnego przez p. Michała Szyszkowskiego na rzecz Rozalii Pallester wystawiony a prez tęże na Majera Pallester indosowany, by weksel ten tem pewniej do dni 25 od dnia 3 umieszczenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej" licząc — sądowi przedłożył lub prawa swe do takowego w tymże samym czasie wykazał, ile że w razie przeciwnym, weksel ten po upływie wyż wymienionego terminu jako amorytowany uznany zostanie.

Z ces. król. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów dnia 17 sierpnia 1878.

(5092 1—3) **Edykt.**

L. 14991. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie Katarzyny Chechlińskiej, Franciszki Blas, Rozalii Karpowicz i Bazylego Karpowicza przeciw Michałowi Karpowicz o zniesienie wspólnej własności, odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 31 w Przemyślu na Podgórzu położonej, w $^{305}/_{1960}$ częściach Bazylego Karpowicza, w $^{445}/_{1960}$ częściach Rozalii Karpowicz, w $^{305}/_{1960}$ częściach masy spadkowej ś. p Katarzyny Chechlińskiej, w $^{445}/_{1960}$ częściach Franciszki Blass, w $^{230}/_{1960}$ częściach Michała Karpowicza, nareszcie w $^{230}/_{1960}$ częściach Józefa Karpowicza, względnie jego nieobjętej masy spadkowej własnej, w jednym terminie t. j. w dniu 25ym października 1878 o godz. 10 rano w gmachu sądowym.

Jako cenę wywołania ustanawia się wartość przez sądowe oszacowanie oznaczona w sumie 1856 zł. 20 ct.

Wadyum wynosi 93 zł. w. a.

Realność ta sprzedaną zostanie nawet poniżej ceny szacunkowej.

Resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.

Przemyśl 30 czerwca 1878.

(5165 1—3) **Edykt.**

L. 4062. C. k. sąd powiatowy w Czortkowie w skutek prośby Markusa Brenholza wzywa niniejszem posiadacza zagubionego kwitu, wystawionego przez c. k. urząd podatkowy we Lwowie pod dniem 13 maja 1873 na sumę 129 zł. 71 ct. w. a. pobraną, jako należytość prawną do B. 2474/70, ażeby w ciągu jednego roku, licząc od trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu, rzeczony kwit tutejszemu sądowi przedłożył, inaczej bowiem po upływie tego czasu na powtórne żądanie takowy za zgasły uważanym będzie.

Czortków dnia 10 czerwca 1878.

(5379 1—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

L. 9014. C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu w Samborze podaje do publicznej wiadomości, że na dniu 24tym października 1878 o godzinie 10 rano sprzedanym będzie papier zużyty, mianowicie w c. k. urzędzie podatkowym w Staremmieście, złożony, wagi około 620 kilogramów, a w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu około 1600 kilogramów w drodze publicznej licytacyi najwięcej dającemu pod następującemi warunkami:

1) do licytacyi przypuszcza się wszystkich, którzy wedle istniejących praw prawomocne ugody zawierać mogą.
2) Licytacya odbywa się pisemnemi ofertami należycie markowanemi, zaopatrzonemi w wadyum 40 zł. w. a., które do 24 października 1878 do 10 godz. rano tutaj wniesione być i oprócz imienia i nazwiska oferenta, ofiarowaną kwotę pieniężną za 100 kilogramów owego papieru tak cyfrą jak i słownie wyrażać mają.
3) Cenę fiskalną za 100 kilo papieru wyznacza się na 12 zł. reńskich, mówię dwanaście zł.
4) Kupiciel obowiązanym jest, zakupiony papier, który w jego obecności w Staromiejskim c. k. urzędzie podatkowym tudzież w tutejszej c. k. powiatowej Dyrekcyi odważony zostanie, w 14tu dniach odebrać, wpierw atoli wypadającą cenę kupna uiścić, do której to ceny kupna wadyum dołączone wliczonem, a w razie niedotrzymania kupna rzeczone wadyum jako przepadłe uznanem zostanie.
5) Wyłączenie czyli sortowanie papieru przy odbiorze nie dozwoli się, dozwalając mającym chęć kupienia papiery przed licytacyą oglądnąć.

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu.

Sambor dnia 7 września 1878.

(5147 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3129. Niżankowiecki c. k. sąd powiatowy ogłasza, że w sprawie Pinkasa Walkera przeciw Asafatowi Wojcik pto. 100 złr. z pn. odbędzie w sali sądowej publiczną licytacyę realności pod l. k. 11 w Koniuchach położonej ciała tabularnego niestanowiącej w trzech terminach 16 października, 18 listopada i 19 grudnia 1878, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 620 zł.

Zakład 62 zł.

Na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej, zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki licytacyi, protokół zastawniczego opisania i oszacowania można przejrzeć w sądzie.

Niżankowice 19 maja 1878.

(5161 1—3) **Edykt.**

L. 41737. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszym edyktem Jana Eminowicza z miejsca pobytu niewiadomego, iż w sprawie c. k. uprzy. Galicyjskiego akc. Banku hipotecznego przeciw spadkobiercom ś. p. Witowda Borkowskiego ustanowiono jego małoletniej córce Annie, jako spadkobierczyni matki Anny z Yungów Eminowiczowej, kuratora w osobie tutejszego adwokata dra Bobownika z zastępstwem adwokata dra Bielińskiego, któremu doręczono tus. uchwałę z dnia 27 kwietnia 1878 l. 8849 porządek zaspokojenia wierzycieli hipotecznych z ceny kupna sprzedanych w drodze egzekucyi dóbr Winniczki z przyległościami, na których także pretensya Anny z Yungów Eminowiczowej zahipotekowaną była — ustanawiającej.

Lwów dnia 17 sierpnia 1878.

(5060 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 5840. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszem, że według podania Ewy z Dybków Cholewińskiej gdy mąż jej Jakób Cholewiński flisak z Pysznicy z początkiem czerwca 1875 roku płynął razem z Tomaszem Łabęckim, Marcinem Michałkiewiczem i Wiktorem Michałkiewiczem i sześcioma innymi ludźmi krypą po Wiśle, powstała nagle około wsi Dąbrówki niedaleko ujścia Sanu do Wisły gwałtowna burza, która srożąc się tak ogromnemi bałwanami i o krypę ciężarem 10 ludzi przepełnioną uderzała, iż krypa ta straciwszy równowagę do góry dnem się wywróciła i wszystkich 10 ludzi pokryła.

Wskutek wypadku tego znalazło pięciu z owych dziesięciu ludzi na krypie się znajdujących międzу tymi i Jakób Cholewiński w nurtach Wisły swój grób.

Wzywa się wszystkich, którzyby o życiu lub okolicznościach śmierci tegoż Jakóba Cholewińskiego jaką wiadomość mieli, by w przeciągu roku o tem albo kuratorowi panu adwokatowi drowi Wawrauschowi albo obrońcy związku małżeńskiego panu adwokatowi drowi Rybickiemu lub też sądowi donieśli.

Rzeszów dnia 16 sierpnia 1878.

(5096 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3069. W sądzie tutejszym odbędzie się 14 października, 4 i 18 listopada 1878 rano egzekucyjna sprzedaż realności nkons. 300 rep. 116 w Suchej, składającej się z 4 morgów gruntu, domu, piwnicy, stodoły, masy spadkowej Wojciecha Spyrki własnej, niehypotecznej.

Na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim niżej takowej.

Cena szacunkowa 375 zł.

Wadyum 38.

Resztę warunków przeglądnąć można w tutejszej registraturze.

Slemień 20 czerwca 1878.

(5141 1—3) **Edykt.**

L. 2183. W c. k. sądzie powiatowym w Łące na prośbę Zakładu kredytowego włościańskiego celem zaspokojenia wierzytelności 157 zł. 67 ct. z pn. odbędzie się w dniach 28 października, 27 listopada i 19 grudnia 1878, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod lk. 86/21 w Kornalowicach, Jędrzeja Czarkowskiego własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej.

Za cenę wywołania ustanowiona suma 800 zł. jako wartość szacunkowa; za wadyum 80 zł.

Dalsze warunki i akt zastawniczego opisania znajduje się w registraturze do przejrzenia.

Łąka 29 maja 1878.

(5194 1—3) **Edykt.**

L. 5926. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku podaje do publicznej wiadomości, iż na zaspokojenie wierzytelności Salamona Sajgera w ilości 150 zł. w. a. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniu 15 października 1878, 15 listopada 1878 i 17 grudnia 1878, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa publiczna licytacya realności pod nk. 259 w Grodzisku dolnym położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, do Antoniego i Katarzyny Szwaczów należącej, która to realność na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny, a na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 129 zł. w. a.

Akt opisania i oszacowania, warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Leżajsk dnia 26 czerwca 1878.

(5071 1—3) **Edykt.**

L. 8260. C. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomych z życia i miejsca pobytu Tomasza Switkowskiego, Genowefę Świtkowską, Majera Neudorfera, Izaka Branda, Leiba Wachta, Beili czyli Reili Mendelsohn, Ryfkę Mandelsohn, Izakę Arona Bornsteina i Estery Schiff, a w razie tychże śmierci ich z imienia, nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, że wskutek wniesionej przez Rachlę Laję Weisslitz jaką matkę i opiekunkę pozostałych po Jakóbie Weisslitzu małoletnich dzieci sub praes 16 grudnia 1877 l. 35630 prośby, uchwałą z dnia 28 grudnia 1877 l. 35630 dozwolił i polecił ze stanu biernego realności pod nr. 307 Dz. VIII (l. $6^1/_2$ i 7 gm. XI) w Krakowie położonej małoletnich Izraela Maurycego dw. im. i Sary Weisslitzów w $^2/_8$ częściach, zaś masy spadkowej Jakóba Weisslitza w $^6/_8$ częściach własnej, następujące ciężary wyextabulować i wykreślić:

a) z pozycyi 1 on. sumę 2400 zł. z pn. na rzecz Jakóba Rafała dw. im. Ryfki i Beili czyli Reili Mendelsohn zaintabulowaną — a względnie gdy już z tej sumy wskutek uchwały z dnia 23 maja 1859 l. 4963 część w kwocie 1600 złp. z pn. wyextabulowaną została, zresztą z tej sumy w kwocie 800 złp. z pn.;
b) z pozycyi 6 on. sumę 5000 złp. na rzecz Tomasza i Genowefy Antonii dw. im. Świtkowskich zaintabulowaną;
c) z pozycyi 9 on. sumę 600 złp. na rzecz Majera Neudorfera zaintabulowaną;
d) z pozycyi 7 on. sumę 1800 złp. z pn. na rzecz Izraela Arona Bornsteina zaintabulowaną;
e) z pozycyi 8 on. sumę 400 złp. na rzecz Estery i Hirscha Schiffów zaintabulowaną;
f) z pozycyi 10 on. sumę 1200 złp. na Leiba Wachta zaintabulowaną;
g) z pozycyi 12 on. sumę 600 złp. tudzież prawo posiadania izby na rzecz Izaaka Branda zaintabulowane.

Dalej zawiadamia się powyżej wymienionych z życia i miejsca pobytu niewiadomych, a względnie tychże spadkobierców, że c. k. sąd krajowy dla nich celem bronienia ich praw ustanawia kuratorem p. adwokata dr. Eibenschütza z substytucyą p. adwokata dr. Goldmana w Krakowie i temuż kuratorowi rezolucye tabularne dto 28 grudnia 1877 l. 35630 dla powyżej wymienionych osób przeznaczone doręcza.

Kraków 29 marca 1878.

(5279 1—3) **Edykt.**

L. 23234. C. k. sąd krajowy zawiadamia niewiadomego Józefa Hermana, że Józef Apl wniósł przeciw niemu w dniu 21 sierpnia 1878 do l. 23234 pozew wekslowy o zapłacenie 300 rubli srebr., wskutek czego nakaz zapłaty powyższej sumy w ciągu dni trzech wydany adwokatowi Starzewskiemu w Krakowie jako ustanowionemu dla niego kuratorowi doręczony został.

Wzywa się więc nieobecnego Józefa Hermanna, aby ustanowionemu kuratorowi możliwych do obrony dowodów udzielił lub innego zastępcę sobie obrał i o tem sądowi doniósł.

Kraków 30 sierpnia 1878.

(5285 1—3) **Edykt.**

L. 3103. C. k. sąd powiatowy zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Iwana Hnatiuka, że przeciw nim Jankiel Römer pozew o zapłacenie 116 zł. w. a. wytoczył, i że w celu zastępywania i bronienia tegoż, kuratorem Dmytro Romanczysz ustanowiony został.

Wzywa się zatem Iwana Hnatiuka, ażeby swemu kuratorowi potrzebne informacye wcześnie t. j. przed terminem na dzień 1? września 1878 wyznaczonym udzielił, lub osobiście się jawił, gdyż w przeciwnym razie wyniknąć mogące z tego złe skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Peczenizyn 15 maja 1878.

(5396) **Obwieszczenie.**

L. 11545. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu mianuje w miejsce c. k. radcy sądów krajowych dra Szczurowskiego c. k. adjunkta sądowego Stobieckiego komisarzem konkursowym masy rozbiorowej Machli Singer.

Przemyśl dnia 28 sierpnia 1878.

(5218 3—3) **Edikt.** Z. 1746.

Der Rechnungsfeldwebel Sigismund Rogowski wird für gei estrank erklärt und für denselben k. k. Major Karl Ritter v. Eisenstein zum Curator ernannt.

Vom k. k. Bezirksgerichte
Brody am 28 Mai 1878.

(5307 3—3) **Edykt.**

L. 6925. W dniach 9 października 1878 23 października 1878 i 6 listopada 1878, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności gruntowej C. k. w Sróży położonej, Andrzeja Łady własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, celem wydobycia pretensyi Borucha Borgera w ilości 100 złr. zpn. na pierwszym terminie za lub wyżej, na trzecim i niżej ceny szacunkowej w ilości 490 złr. — Wadyum 49 złr.

Warunki libytacyjne i akt oszacowania można przejrzeć w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.
Nisko dnia 9 lipca 1878.

(5304 3—3) **Konkurs.**

L. 12548. Przy Sądzie powiatowym w Białej opróżnioną została posada woźnego z roczną płacą 250 złr. dodatkiem aktywalnym 25%, umundurowaniem i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową. Podanie o tę lub inną przy sądach kolegialnych lub powiatowych opróżnić się mogącą posadę woźnego w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12 Lipca 1872 L. 98 d. p. p. ułożone wnosić należy w czterech tygodniach od 12 września 1878 do prezydjum Sądu krajowego w Krakowie.

C. k. Sąd krajowy wyższy.
Kraków 3 września 1878.

(5318 3—3) **Konkurs.** L. 15741.

Na posadę c. k. ekspedyenta pocztowego w Tucholce w powiecie Stryjskim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 złr. z rocznemi poborami płacy 150 złr. ryczałtu kancylaryjnego 40 złr. i ryczałtu 500 złr. za utrzymanie codziennych jazd posłańczych pomiędzy Tucholką i Smorzem.

Podania należy wnieść w przeciągu czterech tygodni do c. k. krajowej Dyrekcyi poczt. we Lwowie.

Lwów dnia 7 września 1878.

(5287 3—3) **Kundmachung.** Zl. 5562.

Vom k. k. Bezirksgerichte in Wadowice wird bekannt gegeben, daß zur Hereinbringung der Forderung der Amalie Sass pr. 110 fl. ö. W. G. der im Betrage pr. 4 fl. 8 kr. zugesprochenen und der gegenwärtig im Betrage pr. 8 fl. 92 kr. zuerkannten Executionskosten die executive Feilbiethung der zufolge Protocolls vom 21 August 1876 Zl. 3568 gepfändeten und zufolge Protocolls vom 22 Dezember 1877 Zl. 5702 geschätzten den Executen Franz u. Franciska Momot gehörigen keinen Grundbuchskörper bildenden sub. CN. 177 in Zator gelegenen Realität am 24 October, 21 November und 12 Dezember 1878 jedesmal um 10 Uhr Vormittags h. g. vorgenommen werden wird.

Der Ausrufspreis beträgt 550 fl. ö. W.
Das Vadium beträgt 55 fl. ö. W.

Die übrigen Feilbiethungsbedingnisse so wie auch das Pfändungs- und Schätzungsprotocoll können in h. g. Registratur in Wadowice eingesehen werden.

Wadowice den 24 August 1878.

(5235 3—3) **Edykt.**

L. 39463. C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza niniejszym edyktem, że na prośbę Cecylii Duffek, realność we Lwowie pod l. 236 3/4 położona jak dom. 83 pag. 176 n. 18 haer. na rzecz Ignacego Duffeka prenotowana, zaś jak dom. 83 pag. 177 n. 19 haer. na rzecz Józefa Czerwca intabulowana, która celem rozwiązania współwłasności, w drodze publ. licytacyi sprzedaną i poprzednio przez Ignacego Duffeka a następnie, przez Kazimierza Gwiazdonia nabytą została, z powodu niedotrzymania warunków licytacyjnych na koszt i niebezpieczeństwo Kazimierza Gwiazdonia, w jednym terminie tj. 14 października 1878 o godzinie 11 przed południem, w biórze doręczeń ck. sądu krajowego we Lwowie sprzedaną zostanie.

Cena wywołania stanowi wartość z oszacowania sądowego wynikła 3959 zł. aw.

Wadyum wynosi 1200 zł. aw. w gotówce lub w papierach wartościowych, podług kursu lwowskiego.

Bliższe warunki i akt ocenienia w registraturze c. k. sądu krajowego przejrzeć można.

Lwów dnia 10 sierpnia 1878.

(5258 3—3) **Edykt.**

L. 23954. C. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomego z miejsca pobytu Altera Kalmana Neutingera, iż w skutek wniesionej przeciw niemu przez J. Berla Sternberga pod dniem 29 sierpnia 1878 skargi wekslowej uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 23954 wydano nakaz zapłaty polecający mu aby jako akceptant wekslu z daty 22 lipca sumę wekslową 120 złr. w przeciągu dni trzech zapłacił a zarazem ustanowiono mu kuratora w osobie adw. Dr. Rosenblatta któremu wydany nakaz zapłaty doręczono dodając mu zastępcę w osobie p. adw. Dr. Geislera. Zaleca się zatem pozwanemu Alterowi Kalmanowi Neutingerawi aby w przeciągu dni trzech od trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w gazecie Lwowskiej albo sam wniósł zarzóty przeciw wydanemu nakazowi zapłaty albo ustanowionemu kuratorowi dostarczyć przystępujących mu środków obrony w razie bowiem przeciwnym sobie samemu skutki zaniedbania przypisze.

Kraków 30 sierpnia 1878.

(5310 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 7377. C. k. sąd powiatowy w Szczercu w skutek odezwy sądu krajowego Lwowskiego z 15 czerwca 1878 l. 28830 przedsięweźmie celem wydobycia 2 rat po 23 zł. i reszty kapitału 462 złr. 55 ct. z pn. c. k. uprzyw. galic. akc. Bankowi hipotecznemu we Lwowie od Chemy Korol się należących przymusową licytacyjną sprzedaż realności pod l. 65 str./95 now. w Humieneu położonej w dniach 26 września 3 października i 14 listopada 1878 każdokrotnie o godzinie 10 rano w tusądowej kancelaryi.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1125 złr. wadyum wynosi 113 złr.

Jeżeli na powyższych terminach realność rzeczona za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną nie zostanie, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na 21 listopada 1878.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli którzyby prawo zastawu po 13 kwietnia 1878 uzyskali i którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła ustanawia się kuratora w osobie p. Mikołaja Machowskiego ze Szczerca.

Szczerzec 31 lipca 1878.

(5311 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4267. C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia że celem zaspokojenia sumy 23 złr. 9 ct. przez Dawida Mühlrada przeciw Iwanowi Gowenko wywalczonej przedsięweźmie w tusądowej kancelaryi w dniach 26 września 10 i 31 października 1878 każdokrotnie o godzinie 10 przed południem przymusową przetargową sprzedaż realności dłużnika pod l. 178 w Piaskach położonej ciało tabularne niestanowiącej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 50 złr. zakład wynosi 5 złr.

Na pierwszych dwóch terminach realność rzeczona tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim zaś także niżej takowej sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych i protokoła opisania i oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec 31 lipca 1878.

(5231 3—3) **Edykt.**

L. 17863. C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje do wiadomości, że w skutek edyktu tutejszo sądowego z dnia 6 czerwca 1877 do l. 11297 otwarto nowe księgi gruntowe

I. dla majętności tabularnych.
1. Doroszów mały w okręgu Kulikowskiego ck. sądu powiatowego.
2. Miłków w okręgu Lubaczewskiego ck. sądu powiatowego.
3. Kiędzierzawce w okręgu Buskiego ck. sądu powiatowego.
4. Połtew w okręgu Gliniańskiego ck. sądu powiatowego.
5. Zelechow mały w okręgu Kamionieckiego ck. sądu powiatowego.
6. Toustogłowy
7. Jarczowce i
8. Maniłówka w okręgu Zborowskiego ck. sądu powiat.
9. Potutory
10. Żołnówka w okręgu Brzeżańskiego ck. sądu pow.
11. Wołoszczyzna w okręgu Bobreckiego ck. sądu pow.
12. Popławniki w okręgu Bursztyńskiego ck. sądu pow.
13. Czupernosów w okręgu Przemyślańskiego ck. sądu pow.
14. Pukow w okręgu Rohatyńskiego ck. sądu pow.
15. Poznanka hetmańska w okręgu Grzymałowskiego ck. sądu pow.
16. Załawie w okręgu Trembowelskiego ck. sądu pow.
17. Uwisła
18. Celejów w okręgu Kopeczynieckiego ck. sądu pow.
19. Pyszkowce w okręgu Jazłowieckiego ck. sądu pow.
20. Maynicz w okręgu Łąckiego ck. sądu pow.
21. Mahliniec w okręgu Stryjskiego ck. sądu pow.
22. Janówka i
23. Jasienowce czyli Jasienówka w okręgu Rożniatowskiego ck. sądu pow.
24. Walawa w okręgu Przemyskiego m. del. ck. sądu pow.
25. Dunkowce
26. Michałówka w okręgu Radymiańskiego ck. sądu pow.
27. Nowosiółki baligrodzkie w okręgu Baligrodziego ck. sądu pow.
28. Glinne w okręgu Liskiego ck. sądu pow. położonych.

II. Dla posiadłości mniejszych w gminach katastralnych.
1. Doroszów mały podlegających Kulikowskiemu ck. sądowi pow.
2. Miłków podlegaj. Lubaczowskiemu c. k. sądowi pow.
3. Kiędzierzawce podleg. Buskiemu ck. sądowi pow.
4. Połtew podleg. Gliniańskiemu ck. sądowi pow.
5. Zelechów mały podleg. Kamioneckiemu ck. sądowi pow.
6. Toustogłowy
7. Jarczowce i
8. Maniłówka podleg. Zborowskiemu ck. sądowi pow.
9. Potutory z Żołnówką podleg. Brzeżańskiemu ck. sądowi pow.
10. Wołoszczyzna podleg. Bobreckiemu ck. sądowi pow.
11. Popławniki podleg. Bursztyńskiemu ck. sądowi pow.
12. Czupernosów podleg. Przemyślańskiemu ck. sądowi pow.
13. Puków podleg. Rohatyńskiemu ck. sądowi pow.
14. Poznanka hetmańska podleg. Grzymałowskiemu ck. sądowi pow.
15. Załawie podleg. Trembowelskiemu ck. sądowi pow.
16. Uwisła i
17. Celejów podleg. Kopyczynieckiemu ck. sądowi pow.
18. Pyszkowce podleg. Jazłowieckiemu ck. sąd. pow.
19. Manicz podleg. Łąckiemu ck. sądowi pow
20. Machliniec podleg. Stryjskiemu ck. sądowi pow.
21. Janówka i
22. Jasienowice podleg. Rożniatowskiemu ck. sądowi pow.
23. Walawa
24. Dunkowiczki podleg. Przemyskiemu ck. sądowi pow. m. d.
25. Dunkowice z Michałówką podleg. Radymiańskiemu ck. sądowi. pow.
26. Nowosiółki baligrodzkie podleg. Baligrodzkiemu ck. sądowi pow.
27. Glinne podleg. Liskiemu ck. sądowi pow.

jako instancyi realnej i że wyznaczony pomienionym edyktem termin do zgłoszenia praw rzeczowych odnoszących się do nieruchomości nowemi księgami gruntowemi objętych z dniem 1 sierpnia 1878 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w rzeczonych księgach na zasadzie §. 7 lit. b. ustawy z dnia 25 lipca 1871 nr. 96 dz. u p. uskutecznionego w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty najdalej do dnia 1 czerwca 1879 a to, co do majętności tabularnych pod I 1. 2. wymienionych w ck. sądzie krajowym dla spraw cywilnych we Lwowie, pod I 3 do 14 w ck. sądzie obwodowym, w Złoczowie pod I 15 do 19 w ck. sądzie obwodowym w Tarnopolu, pod I 20 do 23 w ck. sądzie obwodowym w Samborze a pod I 24 do 28 w ck. sądzie obwodowym w Przemyślu; zaś do posiadłości pod II poszczególnionych w dotyczącym ck. sądzie powiat. a względnie deleg. miej. tem pewniej zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Lwów dnia 20 sierpnia 1878.

(5312 3—3) **Edikt.** Zl. 8501.

Vom k. k. Bezirksgerichte in Szczerzec wird hiemit den dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Jakob Kraushaar, Jakob Bizanz und Barbara Bisanz bekannt gegeben, daß Friedrich und Theresia Bisanz gegen sie am 19 August 1878 Zl. 8501 eine Klage gegen Anerkennung der Eigenthumsrechte der Kläger zur Realität CN. 8 in Falkenstein eingerichtet haben, worüber zur mündlichen Verhandlung der Termin auf den 8 October 1878 um 9 Uhr Vormittags hiergerichts anberaumt, und für dieselben zur Durchführung dieser Rechtssache Hrr. Nikolaus Machowski aus Szczerzec als Curator bestellt wurde.

Es werden sonach die belangten Jakob Kraushaar, Jakob Bisanz u. Barbara Bisanz aufgefordert, entweder am obigen Termine persönlich zu erscheinen, oder sich einen anderen Vertretter zu wählen, oder dem bestellten Curator alle nöthigen Behelfe mitzutheilen überhaupt alle zu ihrer Vertheidigung nöthigen Rechtsmittel zu ergreifen, da sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden nachtheiligen Folgen selbst beizumessen haben werden.

Szczerzec 20 August 1878.

(5181 3—3) **Edykt.**

L. 10986. C. k. sąd obwodowy jako handlowo wekslowy w Przemyślu ustanawia w sprawie Kazimierza hr. Drohojowskiego przeciw Abrachamowi Freundowi o zapłacenie sumy wekslowej 137 złr. 15 ct. w. a. z pn. dla Abrachama Freunda z miejsca pobytu niewiadomego kuratora ad actum w osobie adwokata Dra Gawła z substytucyą adwokata Dra. Mendrochowicza doręcza nakaz zapłaty z dnia 10 kwietnia 1878 l. 5014 do rąk kuratora i uwiadamia o tem Abrachama Freunda z wezwaniem ażeby bezzwłocznie ustanowionemu kuratorowi potrzebną informacyą udzielił lub też innnego pełnomocnika ustanowił, i sądowi zapodał inaczej sam sobie przypisać winien skutki zaniedbania.

Przemyśl 21 sierpnia 1878.

(5240 3—3) **Edykt.** L. 10987.

C. k. sąd obwodowy jako handlowo wekslowy w Przemyślu ustanawia w sprawie Kazimierza hr. Drohowskiego przeciw Abrachamowi Freund o zapłacenie sumy wekslowej 68 złr. 63 ct. a. w. z pn. dla Abrahama Freunda z miejsca pobytu niewiadomego kuratora ad actum w osobie adwokata Dra. Gawła z substytucyą adwoka'a Dra. Mendrochowicza doręcza nakaz zapłaty z dnia 10 kwietnia 1878 l. 5015 do rąk kuratora uwiadamia o tem Abrachama Freunda z wezwaniem ażeby bezzwłocznie ustanowionemu kuratorowi potrzebną informacyę udzielił lub też innego pełnomocika ustanowił i sądowi zapodał inaczej sam sobie przypisać winien skutki zaniedbania.

Przemyśl dnia 21 sierpnia 1878.

(5192 3—3) **Edykt.**

L. 7531. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku niniejszym edyktem zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Antoniego Szwacza, iż w sprawie egzekucyjnej Kelmana Waldamana przeciw niemu pto. 372 zł. aw. zpn. ustanowiony został dla niego kurator ad actum Tomasz Szpila.

Zarazem poleca się Antoniemu Szwacowi, iż jest rzeczą jego, aby kuratorowi swemu Tomaszowi Szpili potrzebnej udzielił informacyi, lub innego zastępcę obrał i o tem sądowi doniósł.

C. k. sąd powiatowy.
Leżajsk dnia 20 lipca 1878.

(5184 3—3) **Edykt.**

L. 9301. C. k. sąd powiatowy w Buczaczu ogłasza, że dnia 16 października, 18 listopada i 19 grudnia 1878, zawsze o godzinie 10 rano, sprzedaną będzie w tutejszym sądzie na dwu pierwszych terminach tylko za lub wyżej, na trzecim i niżej ceny szacunkowej realność l. 83 w Nowostawcach położona, ciała tabularnego niestanowiąca, Wasyla Zabołotnego własna na zaspokojenie pretensyi Judy Herscha Bauera pto 80 złr. wa. zpn.

Cena szacunkowa 210 złr. aw. Wadyum 21 złr. aw.

Resztę warunków do przejrzenia w registraturze.

Buczacz 14 sierpnia 1878.

(5314 3—3) **Edykt.**

L. 4322. Celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego 150 złr. w. a. zpn. odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności Michała Pawłata w Ustyanowie położonej pod Nr. 100 ciała tabularnego nie stanowiącej w trzech terminach a to dnia 18 września, 16 października i 10 listopada 1878 każdocześnie o godzinie 10 przed południem Cena wywołania 450 złr. — Zakład 45 złr. w. a.

Bliższe warunki i protokół opisania leżą w registraturze do przejrzenia.

C. k. Sąd powiatowy.
Ustrzyki dnia 30 września 1877.

(5313 3—3) **Edykt.**

L. 4321. Celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego 200 złr. zpn. odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności Hrycia Jurków Dudiaka w Ustyanowie położonej pod Nr. 77 ciała tabularnego nie stanowiącej w trzech terminach a to dnia 18 września 16 października i 13 listopada 1878 każdocześnie o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 350 złr. — Zakład — 35 złr. w. a.

Bliższe warunki i protokół opisania leżą w registraturze po przejrzenia.

C. k. Sąd powiatowy.
Ustrzyki dnia 30 września 1877.

(5324 3—3) **Edykt.**

L. 21289. C. k. Sąd krajowy we Lwowie uwiadamia, że na zaspokojenie 3 rat po 55 złr. 20 ct. a. w. i kapitału resztującego w kwocie 1057 złr. 44 ct. a. w. zpn. publiczna licytacya realności pod l. 754 2/4 we Lwowie leżącej własnej Józefa Maissona w jednym terminie a to dnia 24 października 1878 o godzinie 10 przed południem w tym sądzie się odbędzie, na którymto terminie, takowa i niżej ceny wywołania, w kwocie 2500 złr. jednakowoż nie niżej takowej kwoty sprzedaną będzie jaka na pokrycie pretensyi egzekucyę popierającego c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego i wszystkich pretensyi jakie takową poprzedzają wystarczy.

Wadyum wynosi 125 złr. a. w.

O tem zawiadamia się strony udział mające.

Z c. k. Sądu krajowego.
Lwów dnia 3 sierpnia 1878.

(5332 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 1916. C. k. sąd powiatowy w Tuchowie zawiadamia iż w celu wydobycia przyznanej Kelmanowi Blum o d Jana Pawlika z Ryglic sumy 69 złr. w. a. wraz z procentem i kosztami zostanie realność pod l. k. 5 w Ryglicach do Jana Pawlika należąca i niemająca ciała tabularnego w trzech terminach a to dnia 24 września dnia 29 października i dnia 26 listopada 1878 każdym razem o godzinie 10 na miejscu w Tuchowie sprzedaną.

Cenę wywołanja stanowi cena szacunkowa 1100 złr. wadyum wynosi 110 złr. w. a.

Warunki licytacyjne w c. k. sądzie, zaś wykaz podatków w c. k. urzędzie podatkowym w Tarnowie przejrzeć można.

Tuchów dnia 23 czerwca 1878.

(5348 2—3) **Edykt.**

L. 15471. C. k. sąd powiatowy w Sokalu rozpisuje w celu wydobycia wierzytelności Teodora Kochalewicza w ilości 100 zł. w. a. z pn. przymusowy jawny przetarg $^1/_3$ części gospodarstwa włościańskiego w Horodłowicach pod l. spis. 69 położonego ciała hipotecznego nie stanowiącego na dniu 9 września, 14 października i 18 listopada 1878 w gmachu sądowym zawsze od godziny 10 rano.

Cena wywoławcza 230 zł. $66^1/_2$ ct. wal. austr.

Protokoły opisania i ocenienia gospodarstwa tego, tudzież warunki przetargu przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Sokal dnia 17 grudnia 1877.

(5349 2—3) **Edykt.**

L. 3315. C. k. sąd powiatowy sokalski zawiadamia, iż w celu wydobycia wierzytelności Mikołaja Szawaryna w ilości 100 zł. z pn odbędzie się 23 września, 24 października i 25 listopada 1878, każdym razem o 10 godzinie rano publiczna sprzedaż realności pod l. 53 w Byszowie Teodora Kuryły własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej.

Cena wywoławcza 886 zł. w. a. Wadyum 10 proc.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sokal dnia 13 kwietnia 1878.

(5354 2—3) **Edykt.**

L. 39157. C. k. sąd krajowy we Lwowie, niniejszem wiadomo czyni, że celem zaspokojenia wierzytelności Markusa Fraenkla przeciw Sabinie Heindrich w kwocie 3500 zł. w. a. z pn. wywalczonej, odbędzie się ponownie w gmachu sądowym na dniu 24 października 1878 pod warunkami ułatwiającemi publiczna licytacya egzekucyjna własnością dłużniczki Sabiny Heindrich będących $^7/_{12}$, $^1/_{12}$ i $^1/_6$ części z całej realności pod l. $386^4/_4$ we Lwowie położonej, tudzież $^5/_7$ części z $^1/_6$ części tej samej realności z tym dodatkiem, że na powyższym terminie pomienione części realności także poniżej ceny szacunkowej za jaką kolwiek bądź cenę sprzedane zostaną.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tych części realności w kwocie 6824 zł. $85^{15}/_{21}$ ct. a. w. wadyum zaś wynosi 682 zł. $48^1/_2$ ct.

Resztę warunków licytacyjnych, jakoteż wyciąg tabularny i akt detaksacyi przejrzeć można w registraturze sądowej.

O czem się wszystkich interesowanych, tych zaś wierzycieli, którzyby dopiero po dniu 7 stycznia 1878 jako dniu wydania wyciągu tabularnego z prawami swemi względem sprzedać się mających części powyższej realności do tabuli miasta weszli, lub którymby uchwała niniejsza z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, na ręce ustanowionego kuratora adw. dra Żukotyńskiego jako też przez edykt niniejszy zawiadamia.

Lwów 31 sierpnia 1878.

(5335 2—3) **Konkurs.**

L. 12547. Przy sądzie powiatowym w Bochni opróżnioną została posada kancelisty z roczną płacą 600 zł. i dodatkiem aktywalnym 120 zł.

Podania o tę lub inną przy sądach kolegialnych lub powiatowych opróżnić się mogącą posadę kancelisty w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 l. 98 d. p. p. ułożone wnosić należy w czterech tygodniach od 12 września 1878 do prezydyum sądu krajowego w Krakowie.

C. k. sąd krajowy wyższy.

Kraków, 3 września 1878.

(5353 2—3) **Edykt.**

L. 18247 C. k. wyższy sąd krajowy lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 Dz. p. p. do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby Mendla Blumensteina o utworzenie nowego ciała tabularnego dla jego realności, która w mieście Kołomyi, w kołomyjskim powiecie sądowym w tamtejszej gminie podatkowej pod l. k. 447 a kat. 496 leży, z gruntu objętości 30 sążni kwadratowych i stojącego na nim domu z podwórzem się składa a na południe z drogą ispaską na zachód z boczną uliczką, na północ z realnością Dawida Hilzenrada a na wschód z realnością Szmaji Frosta graniczy, c. k. sąd obwodowy w Kołomyi wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże c. k. sądzie obwodowym przejrzanym być może a od dnia 1 października 1878 za księgę gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się, że od tegoż dnia począwszy nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone na innych przeniesione uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa ck. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby a) na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciał hypotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma, b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w ck. sądzie obwodowym swoje oznajmienie do dnia 31 grudnia 1878 tem pewniej wnieśli, ile że w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hypoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć nie mającej lub z załatwienia sądowego widocznem jest lub że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież, że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedyńczych stron miejsca nie ma.

Lwów dnia 13 sierpnia 1878.

(5149 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2385. C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach ogłasza, że w sprawie Anschla Pfeffer przeciw Pańkowi Stypukowi o zapłacenie 75 zł. z pn. odbędzie w sali sądowej publiczną licytacyę realności pod l. k. 33 w Tyszkowicach położonej ciała tabularnego nie mającej a Pańka Stypuka własnej w trzech terminach 17 października, 19 listopada i 20 grudnia 1878, każdym razem o godzinie 10 z rana.

Cena wywołania 232 zł., zakład 24 zł.

Na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej, na trzecim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki licytacyi, tudzież protokół zastawniczego opisania i oszacowania, można przejrzeć w sądzie.

Niżankowice 18 kwietnia 1878.

(5330 2—3) **Edykt.**

L. 2811. C. k. sąd powiatowy w Obertynie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że obwieszczenie dziennika urzędowego Gazety Lwowskiej z dnia 17, 18 i 19 lipca 1878 do l. 178, 179 i 180 z ogłoszeniem publicznej sprzedaży w drodze egzekucyi realności nr. 804 w Obertynie położonej p. Władysława Bursy własnej w terminach 22 sierpnia, 10 września i 24 października 1878 w ten sposób się zmienia, że drugi termin licytacyjny z dnia 10 września, na dzień 23 września 1878 o godz. 9 przed południem się odkłada.

C. k. sąd powiatowy.

Obertyn dnia 10 września 1878.

(5355 2—3) **Edykt.**

L. 36331. C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w tymże sądzie celem ściągnięcia c. k. uprz. gal. akc. bankowi hipotecznemu od Laury czyli Lei Zucker zamężnej Wischniowitz i Rudolfa Wischniowitz się należących trzech rat pożyczkowych po 179 zł. 40 ct. w. a. i reszty kapitału 3552 zł. 83 ct. w. a. z pn., przymusowa licytacya realności pod l. $777^3/_4$ we Lwowie położonej, wedle księgi Dom. 231, pag. 22, n. 2 haer. i Dom. 231, pag. 24, n. haer. Laury czyli Lei Zucker zam. Wischniowitz i Adolfa Wischniowitz własnej, dnia 15 października 1878 o godzinie 10 przed południem się odbędzie, na ktorym to terminie realność wspomniana nawet niżej ceny wywołania 7809 zł. 39 ct. w. a. sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 390 zł. w. a. ma być złożona, że warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny tej realności w registraturze tegoż sądu przejrzeć lub odpisać wolno, w końcu, iż dla tych, którzy po dniu 10go lutego 1878, jako dniu wydania wyciągu tabularnego rzeczowe prawo na realności sprzedać się mającej nabyli, lub którymby uchwały w tej sprawie egzekucyjnej z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat Dr. Hryszkiewicz kuratorem, a jego zastępcą adw. Dr. Raabe ustanowionym został.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 3 sierpnia 1878.

(5135 2—3) **Edykt.** L. 6420.

C. k. sąd powiatowy w Białej zawiadamia Juliannę Augustin niewiadomą z miejsca pobytu, iż przeciw tejże Ewa Pindorowa w dniu 5 sierpnia 1878 do l. 6420 wytoczyła pozew o wykreślenie sumy 104 zł. z stanu biernego realności pod l. 240 w Białej, oraz że dla pozwanej kuratorem ustanowiono adwokata Dr. Eisenberga, któremu informacyi udzielić lub innego pełnomocnika ustanowić winna, jeżeli na terminie do rozprawy sumarycznej na dzień 17 października 1878 o godz. 10 przed południem wyznaczonym osobiście stawić się nie zamierza.

Biała 10 sierpnia 1878.

(5317 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 8117. W skutek reskryptu JE. p. ministra wyznań i oświecenia z dnia 17go sierpnia 1878 l. 12441 ogłasza się niniejszem konkurs na następujące posady w nowo — od 1 stycznia 1879 — otworzyć się mającem czwartem c. k. gimazyum we Lwowie z językiem wykładowym polskim:

1. na posadę dyrektora;
2. na posadę katechety obrządku łacińskiego;
2. na pięć posad nauczycieli filologii klasycznej;
4. na jedną posadę nauczyciela filologii klasycznej w połączeniu z językiem polskim;
5. na jedną posadę nauczycielską przeznaczoną według reskryptu ministeryalnego z dnia 4 sierpnia 1875 l. 11974 przedewszystkiem dla nauczycieli mających legalną kwalifikacyę w nauczaniu języka niemieckiego;
6. na dwie posady nauczycieli geografii i historyi, przyczem się zauważa, że ewentualnie ci kandydaci będą mieli pierwszeństwo, którzy obok kwalifikacyi do nauki tych przedmiotów, wykażą się także kwalifikacyą do nauki języka niemieckiego;
7. na jedną posadę nauczyciela matematyki i fizyki;

nareszcie

8. na jedną posadę nauczyciela historyi naturalnej w połączeniu z matematyką i fizyką.

Do każdej z posad wymienionych pod 2—8 przywiązaną jest płaca etatowa 1000 zł. i dodatek aktywalny w rocznej kwocie 300 zł., tudzież prawo do pobierania ewentualnie dodatków kwinkwenalnych w myśl ustaw z dnia 9 kwietnia 1870 i z dnia 15 kwietnia 1873; do posady dyrektora zaś prócz płacy etatowej i ewentualnych dodatków kwinkwenalnych także dodatek za sprawowanie funkcyj dyrektorskich w kwocie 309 zł. połowa dodatku aktywalnego w kwocie 210 zł. i w braku wolnego pomieszkania odpowiednie relutum.

Podania, zaopatrzone w potrzebne dokumenta, a mianowicie: w świadectwo zupełnej kwalifikacyi nauczycielskiej, należy wnieść do Rady szkolnej krajowej za pośrednictwem przełożonej władzy najpóźniej do dnia 16 października 1878.

Z krajowej Rady szkolnej.

We Lwowie dnia 4 września 1878.

(5328 2—3) **Edykt.** L. 2535.

C. k. Sąd powiatowy w Chodorowie czyni wiadomo, iż na żądanie uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego, w celu zaspokojenia resztującej dłużnej kwoty 392 złr. a. w. z większej 400 złr. a. w. pochodzącej z odsetkami po 12/100 od 21 lutego 1875 aż do dnia rzeczywistej zapłaty, tudzież dalszemi 3/100 odsetkami od kwoty w należytym czasie nie uiszczonej, nakoniec na zaspokojenie kosztów w kwocie 11 złr. 48 ct. aw. i obecnie przyznanych kosztów egzekucyjnych 3 złr. 62 ct. aw. przymusowa sprzedaż realności dłużników Onyśka i Katarzyny Nakonecznych własnej w Brzozdowcach pod Nr. 80/19 położonej w drodze publicznej licytacyi w dniu 1 października 1878, na dniu 2 listopada 1878 i na dniu 2 grudnia 1878 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie przedsięwziętą zostanie. Cenę wywołania stanowi 800 złr. aw. a chęć kupienia mający złożyć ma 80 złr. aw. jako wadyum w gotowce w obligacyach państwa, w listach zastawnych towarzystwa kredytowego włościańskiego we Lwowie, wraz z kuponami niezapadłemi, według ostatniego kursu w „Gazecie Lwowskiej“ uwidocznionego.

Bliższe warunki przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

Chodorów dnia 11 maja 1878.

(5191 2—3) **Edykt.** L. 914.

Odnośnie do edyktu z dnia 28 sierpnia 1877 l. 2269 rozpisuje się pod warunkami tymże ogłoszonemi trzeci z powodu święta upadły termin licytacyjny do przymusowej sprzedaży realności dłużnika Wasyla Boburczaka w Zatwarnicy pod l. k. 55 położonej ciała tabularnego niestanowiącej na zaspokojenie pretensyi Ela Banda w kwocie 89 złr. zpn. wygranej na dzień 24 października 1878 o godzinie 10tej rano, na którym ta realność także niżej ceny szacunkowej i za jaką bądź cenę sprzedaną zostanie, i na który kupujących zaprasza.

C. k. Sąd powiatowy.

Lutowiska dnia 10 lipca 1878.

(5220 2—3) **Edykt.**

L. 648. C. k. sąd powiatowy w Bóbrce ogłasza, że na rzecz Leiby Müllera celem uzyskania wierzytelności jego w kwocie 100 zł. aw. zpn. od dłużników Iwana i Maryi Kahaniak należącej mu się realność pod l. k. 12 w Wołowem położona rzeczonego dłużnika własna, ciała tabularnego niestanowiąca w trzech terminach tj. dnia 23 października, 26 listopada i dnia 31 grudnia 1878 każdym razem o godzinie 10 z rana w kancelaryi tutejszo-sądowej na publiczną licytacyę wystawioną, i najwięcej ofiarującemu za złożeniem wadyum 80 zł. aw. sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki licytacyjne można przejrzeć w dotyczących aktach registratury tusądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Bórbka dnia 29 czerwca 1878.

(5345 2—3) **Edykt.**

L. 1280. W dniu 16 października dniu 18 listopada i dniu 6 grudnia 1878 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Krzeszowicach egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności włościańskiej pod liczbą 8 w Gwoździcu położonej a dłużnika Wawrzeńca Madei własnej.

Wadyum wynosi 70 złr. a. w. zaś cena wywołania 700 złr.

C. k. sąd powiatowy

Krzeszowice dnia 19 lipca 1878.

(5193 2—3 **Edykt.**

L. 6619. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku podaje do publicznej wiadomości iż na zaspokojenie wierzytelności Józefa i Hersza Borerów w ilości 360 złr. w. a. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniu 15 października 1878 26 listopada 1878 i 14 stycznia 1879 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem publiczna licytacya realności pod l. k. 5 i 174 w Kuryłówce położonej ciała tabularnego niestanowiącej do Michała i Agnieszki Jachimowiczów należącej która to realność na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej zaś na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 50 złr. 60 ct. w. a.

Akt zastawniczego opisania i oszacowania i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Z c. k. sądu powiatowego

Leżajsk d. 14 lipca 1878.

(5215 2—3) **Edykt.**

L. 7858. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia niniejszem nieznajomego z życia i miejsca pobytu Franciszka Poeckh, że dnia 23 sierpnia 1878 do l. 7858 przeciw niemu Saul Schapira pozew o zapłacenie sumy wekslowej 1200 zł. w. a. z pn. w tutejszym sądzie wniósł i nakaz płatniczy pod dniem 24 sierpnia 1878 l. 7858 wydany został. Dla strzeżenia praw nieobecnego postanowiono tegoż kuratorem p. adwokata dra Warteresiewicza z substytucyą p. adwokata dra Wesołowskiego w Złoczowie, którym nieobecny potrzebne informacye udzielić winien.

Złoczów dnia 24 sierpnia 1878.

(5197 2—3) **Edykt.**

L. 5291. Kazimierz Kanak powołany do spadku po zmarłym w roku 1846 w Wołostkowie ojcu Błażeju Kanaku ma się za rok do sądu powiatowego tutejszego zgłosić i do spadku oświadczyć pod rygorem prawa.

Kuratorem ustanowiono Antoniego Malawskiego.

Sądowa Wisznia dnia 23 sierpnia 1878.

(5356 2—3) **Concurs** Zl. 1672.

An den k. k. Marine-Unterrealschulen in Pola mit deutscher Unterrichtssprache ist die Lehrstelle für das französische Sprachfach zu besetzen.

Mit dieser Stelle ist ein Jahresgehalt von 1000 fl. die Activitätszulage von 250 fl. und eine Quartierentschädigung von 200 fl. ferner der Anspruch auf die Quinquennalzulagen von 200 fl. und auf Pensionirung mit dem Militär-Versorgungs-Gesetze verbunden.

Bewerber um die Lehrstelle haben ihre gehörig dokumentirten insbesonders mit dem Lehrbefähigungszeugnisse für vollständige Mittelschulen und den Verwendungszeugnissen versehenen Gesuche bis längstens 20 October d. J. beim Reichs-Kriegs-Ministerium (Marine Section Wien) einzubringen.

Die Kosten für die Uebersiedlung des Neuernannten von seinem gegenwärtigen Aufenthaltsorte nach Pola trägt das k. k. Aerar nach dem für Marine-Beamten der IX Diätenclasse festgesetzten Ausmaße.

Wien, am 7 September 1878.

Vom k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium (Marine Section)

(5342 2-3) **Edykt.** L. 4158.

C. k. Sąd powiatowy w Janowie ogłasza niniejszem, że w sprawie egzekucyjnej Benjamina Apisdorfa przeciw Karolowi Reisdorf o 38 złr. zpn. na terminie 23 września, 24 października i 27 listopada 1878. o 10tej godzinie przed południem w lokalności sądowej przedsięweźmie przymusową licytacyjną sprzedaż realności pod l. k. 64. w Strodczu położonej ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania wynosi 50. złr. Zakład 5 złr.

Resztę warunków można w Sądzie przejrzeć.

Janów dnia 22 lipca 1878.

(5308 2—3) **Edykt.**

L. 3063. W sprawie Stefana Zaleszczyka przeciw Iwanowi Wasylinie o 20 zł. 90 ct. zostanie w tut. sądzie przeprowadzoną w dniach 23 października, 21 listopada i 23 grudnia 1878 zawsze o 10 godzinie rano egzekucyjna licytacya dwóch kawałków ogrodu pod nr. 66 w Sośnicy położonych do dłużnika należących, ciała hipotecznego nie stanowiących.

Cena szacunkowa i wywołania 37 zł. Wadyum 4 zł. aw.

C. k. sąd powiatowy.

Radymno 24 sierpnia 1878.

(5322 2—3) **Edykt.**

L. 17765. C. k. wyższy sąd krajowy Lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 dz. p. p. do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby Jana Schlessingera i Józefa Freinda o utworzenie nowego ciała tabularnego w Kałuskim powiecie sądowym i w Kałuskiej gminie podatkowej dla części pastwiska w obszarze kałuskim przy drodze kopanieckiej w niwie „kąty za banią“ położonego, w katastrze pod l. parc. 5512 zapisanego, a mianowicie dla oddzielonej z tego pastwiska przestrzeni objętości 30 morgów, jeden komplex stanowiącej obecnie liczbą parc. 5512/2 oznaczonej graniczącej na zachód do Baniańskiego pastwiska t. j. do części pastwiska w obszarze Kałuskim pod l. parc. 5512 położonego, obecnie liczbą parc. 5512/2 oznaczonej, na południe do drożyny z Kałusza do Zalesia prowadzącej i do reszty części pastwiska obecnie liczbą parc. 5512/1 oznaczonej, na północ do gruntu Nowego Kałusza, a na zachód do drogi publicznej prowadzącej do Kopanek na której to przestrzeni przy drodze prowadzącej do Kopanek znajduje się ośm domów zbudowanych z miękiego drzewa położonych rzędem jeden obok drugiego, a każdy znich o czterych przedsionkach, czterech izbach mieszkalnych i czterych komurkach. — Kałuski ck. sąd powiatowy wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże ck. sądzie powiatowym przejrzanym być może, a od dnia 15 października 1878 za księgę gruntową uważanym będzie. Zarazem oznajmia się że od dnia 15 października 1878 począwszy, nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyżopisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone na innych przeniesione i uchylone być mogą. Równocześnie wzywa ck. wyższy sąd kraj. wszystkich, którzyby a) na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisania, odpisanie lub przepisanie. przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma, b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nybyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w ck. sądzie powiatowym swoje oznajmienie do dnia 15 stycznia 1879 tem pewniej wnieśli, ileże w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć nie mającej lub z załatwienia sądowego widocznem jest lub że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież, że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedyńczych stron miejsca nie ma.

Lwów dnia 13 sierpnia 1878.

(5358 2—3) **Edykt.**

L. 3152. C. k. sąd powiatowy miejsk. deled. Sect. II we Lwowie zawiadamia iż na żądanie c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie w celu zaspokojenia następujących sum 23 złr. z procentami 6% od dnia 25 lutego 1876 i kwoty 23 ct., 23 złr. z procentami 6% od dnia 25 sierpnia 1876 i kwoty 23 ct. 488 złr. 39 ct. z procentami 7% od dnia 25 lutego 1877 nareszcie kosztów sądowych w ilości 15 złr. 41 ct. 9 złr. 8 ct. już przyznanych jakoteż kosztów niniejszego podania które się 15 złr. 52 ct. a. w. przyznają przymusowa sprzedaż realności dłużnika Macicja Lach własnej w Kleparowie pod l. 20 położonej w drodze publicznej licytacyi w dniu 14 października 1878 i w dniu 14 listopada 1878 każdym razem o 10 godzinie przedpołudniem w tut. sądzie na rzecz powyższego Banku przedsięwziętą zostanie.

Cena wywołania stanowi 1050 złr. a. w. a chęć knpienia mający złożyć ma $^{10}/_{100}$ ceny wywołania sumę 105 złr. a. w. jako wadyum bądź w gotowiźnie bądź w książeczkach gal. kasy oszczędności, bądź w gal. obligacyach indeminizacyjnych lub też w obligacyach długu państwa albo też w listach zastawnych galic. towarzystwa kredytowego ziemskiego, c. k. uprzyw. galic. akcyjnego Banku hipotecznego lub c. k. uprz. austr. Banku narodowego we Wiedniu. Obligacye, listy zastawne i listy hipoteczne obliczone będą według kursu tychże ogłoszonego w ostatnim przed licytacyą numerze urzędowej Gazety Lwowskiej.

Bliższe warunki przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

Lwów dnia 13 maja 1878.

(5337 2—3) **Obwieszczenie.** L. 7774

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi zawiadamia, że właściciel realności w Kołomyi Dawid Hersch Schnebalg za obłąkanego uznanym i dla tegoż kurator w osobie Judy Hersch Stemplera ustanowionym został.

Kołomyja dnia 29 sierpnia 1878.

(5208 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 5428. C. k. sad powiatowy w Uhnowie uwiadamia, iż celem wydobycia zwrotu podatków w kwocie 449 zł. 14½ ct. w. a. z pn., przez c. k. Prokuratoryę skarbu. przeciw Aleksandrowi Doroszowi wywalczonej, egzekucyjna sprzedaż gruntów „Bartuszka“ i „Sredni“ zwanych, w Uhnowie położonych, ciała tabularnego niestanowiących w dniu 3 paźdz. 4 listop. i 2 grudnia 1878 każdym razem o 10 godz. z rana w zabudowaniu sądowem przeprowadzoną zostanie.

Przy pierwszym i drugim terminie grunta te tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże przy trzecim zaś niżej tej ceny przedane będą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa dla gruntu Bartuszka 600 zł. a dla gruntu Sredni 200 zł. zaś wadyum 10/100 ceny wywołania.

Resztę warunków tudzież akt zastawnego opisania i ocenienia można przejrzeć w tut. registraturze.

Uhnów dnia 25 sierpnia 1878.

(5219 2—3) **Edykt.**

L. 5005. C. k. sąd powiatowy w Brodach ogłasza, że Jan Budniak z Brodów marnotrawcą uznanym a kuratorem dla niego Mikołaj Dylny ustanowiony został.

Brody dnia 13 sierpnia 1878.

(5346 2—3) **Edykt.**

L. 6060. C. k. sąd zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Piotra Bihajło iż w sprawie Feiwla Tauenbauma przeciw niemu pto 7 zł. z pn. ustanowiono dla niego kuratorem Jana Bihajło i temuż rezol. z dnia 12 sierpnia 1878 l. 6060 wręczono.

Przeworsk dnia 12 sierpnia 1878.

(5371 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1692. Dnia 15 października, 12 listopada i 17 grudnia każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna publiczna licytacya realności wiejskiej pod l. 15 w Pustyni. dłużników Walentego i Anny Grabców własnej, ciała tabularnego niestanowiącej na zaspokojenie pretensyi c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego lwowskiego w kwocie 200 zł. zpn,

Cena wywołania wynosi 1100 zł., wal. aust.

Wadyum 110 zł.

Resztę warunków wolno przejrzeć w tutejszo-sądowej registraturrze.

C. k. sąd powiatowy.

Dębica dnia 8 czerwca 1878.

(5370) **Obwieszczenie.**

L. 7927. C. k. sąd powiatowy w Bełzie ogłasza, że rozpocznie dochodzenia miejscowe w przedmiocie zakładania ksiąg gruntowych w gminie katastralnej Witków dnia 23 września 1878.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i przytoczyć wszystko, co uzna za stosowne dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw.

C. k. sąd powiatowy.

Bełz dnia 8 września 1878.

(5369 1—3) **Edykt.**

L. 4914. C. k. sąd w Andrychowie przedsięweźmie w dniach 24 września, 22 października i 26 listopada 1878 zawsze o godzinie 10 przed połuduiem w gmachu sądowym celem zaspokojenia pretensyi Antoniego Heradina w kwocie 45 zł. z pn. przymusową sprzedaż połowy realności pod lk. 220 st. 246 now. subrep. 138 w Roczynach położonej do dłużnika Józefa Wojewodzica, względnie do jego leżącej masy spadkowej należącej, ciała tabularnego nie stanowiącej.

Cenę wywołania stanowi 228 zł. 50 ct. poniżej której ta połowa realności na pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 23 zł.

Resztę warunków licytacyi tudzież akt opisania i oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono p. adw. dr. Krobickiego w Wadowicach.

Andrychów 24 maja 1878.

(5367 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 727/p. Jego Excelencya c. k. Prezydent sądu krajowego wyższego we Lwowie w myśl §. 301 ustawy postępowania karnego z dnia 23 maja 1873 mianował dla czwartej zwyczajnej kadencyi przewodniczącym Trybunału sądu przysięgłych stanisławowskiego sądu obwodowego, który posiedzenia swe dnia 13 listopada 1878 o godzinie 9 rano rozpocznie, Prezydenta sądu Tomasza Ozurewicza, zastępcami zaś przewodniczącego Radcę sądu wyższego Ludwika Rechtenberg Ambros, Radców sądu krajowego Aleksandra Prokopowicza, Michała Hotmokl i Jana Noir.

Co się podaje do publicznej wiadomości.

Z Prezydyum ces. król. sądu obwodowego.

Stanisławów 10 września 1878.

(5364) **Ogłoszenie.** L. 6145.

C. k. sąd powiatowy zawiadamia. iż dochodzenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych dla gmin Tarnawki, Bąkowic i Śliwnicy dnia 24 września 1878 równocześnie rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

C. k. sąd powiatowy,

Starasól 9 września 1878.

(5362) **Ogłoszenie.** L. 34.

Komisya hipoteczna zawiadamia, iż arkusze posiadania dla gminy katastralnej Bączałka złożone zostały w c. k. sądzie powiatowym w Brzostku do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciw prawdziwości tychże wnoszone być mogą w sądzie w Brzostku a na dniu 26 września 1878 przed komisyą hipoteczną w Pilznie.

Pilzno dnia 31 sierpnia 1878.

(5315 1—3 **Obwieszczenie.**

L. 2937. C. k. sąd powiatowy w Krościenku wiadomo czyni, że rozpisuje się w celu zaspokojenia wywalczonej wyrokiem prawomocnym z dnia 12 czerwca 1874 do l. 1446 przez Bartłomieja, Wojciecha i Jana Konopków kwoty 460 zł. 50 ct. wraz z 6% odsetkami od dnia 31 lipca 1873 bieżącemi, kosztami 12 zł. 94 ct., 2 zł. 17½ ct., 19 zł. 11 ct., i 6 zł. 12 ct. ponownie przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę gospodarstwa gruntowego pod nr. 450 w Ochotnicy położonego, Antoniego Konopki własnego, ciała tabularnego niestanowiącego na dzień 12 listopada i 12 grudnia 1878 o godzinie 10 rano w sądzie powiatowym Krościeńskim.

Cena wywołania 410 zł., wadyum wynosi 80 zł.

Akt zastawniczego opisania i oszacowania tego gospodarstwa i warunki licytacyjne wolno każdemu w tutejszym sądzie przejrzeć lub w odpisie podnieść.

C. k. sąd powiatowy.

Krościenko 31 sierpnia 1878.

(5372) **Ogłoszenie.**

L. 369. Komisya hipoteczna c. k. sądu powiatowego w Gorlicach zawiadamia, iż arkusze posiadania wraz z prostowanymi opisami posiadłości i z kopiami map katastralnych, tudzież protokoły dochodzeń, odnoszące się do założenia księgi hipotocznej dla gminy katastralnej Kwiatonowice od 19 września 1878 w c. k. sądzie powiatowym w Gorlicach złożone będą do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania mogą być wniesione ustnie lub pisemnie w c. k. sądzie powiatowym w Gorlicach, albo też u kierującego dochodzeniem dnia 20go września 1878, na którym dniu w razie zgłoszenia zarzutów dalsze dochodzenia prowadzone będą.

Gorlice dnia 9 września 1878.

(5373) **Ogłoszenie.**

L. 410. Komisya hipoteczna c. k. sądu powiatowego w Gorlicach zawiadamia, iż arkusze posiadania wraz z prostowanymi opisami posiadłości i z kopiami map katastralnych, tudzież protokoły dochodzeń, odnoszące się do założenia księgi hipotecznej dla gminy katastralnej Kołkówka od 19go września 1878 w c. k. sądzie powiatowym w Gorlicach złożone będą do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania mogą być wniesione ustnie lub pisemnie w c. k. sądzie powiatowym w Gorlicach, albo też u kierującego dochodzeniem dnia 21 września 1878, na którym dniu w razie zgłoszenia zarzutów dalsze dochodzenia prowadzone będą.

Gorlice dnia 10 września 1878.

(5378 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 5169. W c. k. sądzie powiatowym Tłumacz odbędzie się na dniu 19 września, 22 października, 19 listopada 1878 każdym razem o godzinie 10 rano celem wydobycia 50 zł. z pn. egzekucyjna sprzedaż realności nr. 81 w Nadorożnie, ciała tabularnego niestanowiącej, w pierwszych dwoch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim i niżej takowej.

Cena wywołania 126 zł., warunki licytacyi i protokół oszacowania przejrzeć można w registraturze.

O czem się chęć kupienia mających zawiadamia.

Tłumacz dnia 29 lipca 1878.

(5074 1—3) **Edykt.**

L. 1199. C. k. sąd powiatowy w Bursztynie uwiadamia, że Leon Biliński, c. k. strażnik skarbowy, 26 lat liczący, pomarł dnia 26 maja 1877 w Stanisławowie bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia. Gdy rządowi wiadomo nie jest, czy i którym osobom przysługuje prawo dziedziczenia, wzywa się wszystkich, którzyby mieli jakie prawo dziedziczenia tego spadku, by takowe w przeciągu roku tu zgłosili i swe deklaracye do tego spadku wnieśli, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego kuratorem p. Franciszek Quirini de Sallbruck, c. k. respicyent straży skarbowej w Bursztynie został ustanowionym, tylko z tymi, którzy się oświadczą do spadku i swój tytuł dziedziczenia wykażą, przeprowadzony i im przyznany, część zaś spadku nie przyjęta, albo gdyby się nikt nie oświadczył, cały spadek jako bezdziedziczny dla wys. skarbu zostanie przyznanym.

Bursztyn dnia 17 lutego 1878.

(5079 1—3) **Edykt.**

L. 8914. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia niniejszem Maryę z Budzyńskich Sahajdakowską, że uchwałą z dnia 3go czerwca 1878 dozwolił na intabulacyę przelanego przez Abrahama Offe na rzecz Isaka Arona dw. im. Ettingera prawo własności do sumy 4000 zł. w. a z procentem po 6 proc. rocznie i kosztami sądowemi zahipotekowanej na wierzytelności Maryi z Budzyńskich Sahajdakowskiej ciążącej, w stanie biernym dóbr Zazulińce.

Ponieważ miejsce pobytu Maryi z Budzyńskich Sahajdakowskiej sądowi nie jest wiadomem, więc ustanawia się tejże kuratorem adwokata dra Kwiatkowskiego z Tarnopola z zastępstwem adwokata dra Łuczakowskiego, doręczając temuż powyższą uchwałę.

Tarnopol dnia 3 czerwca 1878.

(5374 1—3) **Obwieszczenie**

L. 2684. C. k. sąd powiatowy w Jaśle końcem ściągnięcia należytości kasy oszczędności miasta Jasła w kwocie 50 złr. w. a. z przynależytościami odbędzie się w budynku sądowym w dniach 11 października, 11 listopada i 11 grudnia 1878 o godzinie 10 przed południem publiczną sprzedaż domu w Jaśle położonego, Władysława Gorzkowskiego własnego.

Cena wywołania wynosi 1015 złr. wal. a.

Wadyum 101 zł. 50 ct.

Inne warunki do przejrzenia w registraturze.

Jasło 16 lipca 1878.

(5380) **Ogłoszenie.**

L. 9789. C. k. sąd powiatowy delegowany sek. II we Lwowie zawiadamia, że dochodzenia miejscowe dla założenia ksiąg gruntowych w gminie katastralnej Zawadów na dniu 24 września 1878 rozpocznie.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć co dla wyjaśnienia lub ochrony praw swych za stosowne uzna.

Lwów dnia 4 września 1878.

(5146 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 7848. C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Michała Czuczko przeciw nieobjętej masie spadkowej Iwana Kowala o zapłacenie 40 zł. odbędzie się w sali sądowej w dniach 17 października, 19 listopada i 20 grudnia 1878, każdym razem o godzinie 10 z rana przymusowa sprzedaż gospodarstwa pod lk. 98 w Sierakoscach położonego, do nieobjętej masy Iwana Kowala należnego, ciała tabularnego nie stanowiącego.

Cena wywołania 480 zł.

Zakład 48 zł.

Na pierwszych dwu terminach gospodarstwo to tylko za cenę szacunkową i wyżej, zaś na trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedanem zostanie.

Resztę warunków, akt opisania i oszacowania przejrzeć można w sądzie.

Niżankowice 6 października 1877.

(5333 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 1917. C. k. sąd powiatowy w Tuchowie zawiadamia iż w celu zaspokojenia przyznanej Kelmanowi Blum od Jana i Katarzyny Steców sumy 100 złr. wraz z procentem i kosztami zostaną trzy morgi gruntu pod l. k. 5 w Ryglicach ciała tabularnego niemające do Jana i Katarzyny Steców należące w trzech terminach a to dnia 24 września dnia 29 października i dnia 26 listopada 1878 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem na miejscu w Tuchowie przez publiczną licytacyę sprzedane.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 125 złr. a. w. wadyum 13 złr.

Inne warunki licytacyjne w tutejszo sądowej registraturze należytość urzędowa w c. k. urzędzie podatkowym w Tarnowie przejrzeć można.

Tuchów dnia 22 czerwca 1878.

(5329 2—3) **Edikt.** Zl. 3215.

Vom k. k. Bezirksgerichte zu Chodorów wird kund gemacht, daß in Sachen des Naftale Sanft gegen die Nachlaßmasse des Dmytro Boryk zur Hereinbringung der Schuldforderung pr. 260 fl. ö. W. s. N. G. die executive öffentliche Veräußerung der bereit gepfändeten und abgeschätzten keinen Tabularkörper bildenden sub. CN. 85 in Leszczyn befindlichen der schuldnerischen Massa des Dmytro Boryk gehörigen Grundwirthschaft bewilligt, und hiezu drei Terminen u. z. auf den 2 October, 2 November und 2 Dezember 1878 jedesmal um 10 Uhr früh hiergerichts bestimmt, bei welchen diese Grundwirthschaft bei den ersten zwei Terminen, nur über oder um den Schätzungswerth, beim dritten auch unter dem Schätzungswerthe an den Meistbiethenden verkauft werden wird.

Die übrigen Lizitationsbedingnissen und Executionsacte, können in h. g. Registratur eingesehen werden.

Chodorów den 20 Juli 1878.

(5344 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2788. C. k. Sąd powiatowy w Kętach podaje do powszechnej wiadomości, iż względem wydzierżawienia dostawy żywności dla tutejszo sądowych aresztantów i inkwizytów na czas od 1 stycznia do końca Grudnia 1879 odbędzie się w c. k. Sądzie powiatowym w Kętach publiczna licytacya dnia 23 września i dnia 7 października 1878 każdym razem o godzinie 10tej przed południem.

Za podstawę ceny dziennej żywności przyjmuje się cena w tym roku płacona t. j. za każdą porcyę strawy gotowanej bez chleba, normą potraw przepisanej ilości i jakości, bez względu na liczbę aresztantów na wikcie skerbowym zostających po jedynaście i pół centa za 560 gramów żytniego razowego chleba po sześć i pół centa dziennie od głowy.

Za cenę wywyłania ustanawia się tak dla zdrowych jak i chorych aresztantów i więźniów po $11\frac{1}{2}$ centa za każdą porcyę bez chleba; a za 560 gramów chleba żytniego razowego $6\frac{1}{2}$ ct. od której to ceny, niżej licytacya odbywać się będzie.

Sredni stan więźniów wynosi dziennie od 10 do 12 osób. Kaucya przed licytacyą w gotówce złożyć się mająca wynosi 40. Reszta warunków licytacyjnych może być przejrzaną w tutejszo sądowej registraturze.

Kęty 5 września 1878.

(5295 3—3) **Edykt.**

L. 18988. C. k. wyższy sąd krajowy podaje do wiadomości, że projekt nowych ksiąg gruntowych według ustawy z 20 marca 1874 N. 29 Dz. ust. kraj. wygotowany dla następujących posiadłości tabularnych i gminnych od dnia 1 listopada 1878 za nową księgę gruntową uważanym być ma.

I. Dla majętności tabularnych:
1. Prusy dom. 41 pag. 359,
2. Prusy kapitulne dom. 493 pag. 220,
3. Część Prusy, Adwokacya także Sołtyszczyzna zwanych dom. 111 p. 253 i
4. Część Prusy przyległość do części dóbr Sroki dom. 18 p. 310, w okręgu lwowskiego c. k. sądu powiatowego miejsk. del. S. II.
5. Smereków część dom 259 pag. 290 n. 11 haer,
6. Smereków część dom. 366 pag. 332 n. 10 haer. i
7. Smereków część dom. 408 pag. 353 n. 1 haer. w okręgu żółkiewskiego c. k. sądu powiatowego.
8. Machnów czyli Machnówek w okręgu bełzkiego c. k. sądu powiatowego.
9. Piadyki i
10. Stasin w okręgu kołomyjskiego c. k. sądu powiatowego m. del.
11. Horodnia i
12. Peredywanie w okręgu horodenieckiego c. k. sądu pow.
13. Uście w okręgu śniatyńskiego c. k. sądu pow.
14. Bystrowice i
15. Chłopice w okręgu jarosławskiego c. k. sądu pow.
16. Stanisławczyk w okręgu niżankowieckiego c. k. sądu pow.
17. Tarnawa górna w okręgu liskiego c. k. sądu powiat.
18. Iwonicz w okręgu krośniańskiego c. k. sądu pow.
19. Rumno w okręgu komarzańskiego c. k. sądu pow.
20. Kłodnica w okręgu stryjskiego c. k. sądu pow.
21. Zagwoźdź,
22. Zagwoźdź średni,
23. Zagwoźdź Łukawica,
24. Zagwoźdź Zarybno,
25. Zagwoźdź Klin,
26. Brenerówka i
27. Zagwoźdź śródlesie w okręgu stanisławowskiego c. k. sądu pow. miejsko delegowanego.
28. Dołżanka w okręgu tarnopolskiego c. k. sądu powiat. m. del.
29. Juriampol i
30. Winiatyńce w okręgu zaleszczyckiego c. k. sądu pow.
31. Skowiatyn w okręgu borszczowskiego c. k. sądu pow.
32. Jagielnica stara w okręgu czortkowskiego c. k. sądu pow.
33. Dzuryn w okręgu jazłowieckiego c. k. sądu pow.
34. Gaje starobrodzkie w okręgu brodzkiego c. k. sądu pow.
35. Tadanie w okręgu kamioneckiego c. k. sądu pow.
36. Podmanasterz,
37. Sarnki i
38. Rehfeld w okręgu bobreckiego c. k. sądu pow.
39. Obelnica w okręgu rohatyńskiego c. k. sądu powiat. położonych.

II. Dla posiadłości mniejszych w gminach katastralnych:
1. Prusy podlegających kulikowskiemu c. k. sądowi powiatowemu.
2. Smereków podlegających żółkiewskiemu c. k. sądowi pow.
3. Machnówek podlegających bełzkiemu c. k. sądowi pow.
4. Piadyki podlegających kołomyjskiemu c. k. sądowi pow. m. del.
5. Horodnica z przysiołkiem Peredywanie podlegających horodynieckiemu c. k. sądowi pow.
6. Uście podlegających śniatyńskiemu c. k. sądowi pow.
7. Bystrowice i
8. Chłopice podlegających jarosławskiemu c. k. sądowi pow.
9. Stanisławczyk podlegających niżankowieckiemu c. k. sądowi pow.
10. Tarnawa górna podlegających liskiemu c. k. sądowi pow.
11. Iwonicz podlegających krosnieńskiemu c. k. sądowi pow.
12. Rumno podlegających komarzańskiemu c. k. sądowi pow.
13. Kłodnica podlegających stryjskiemu c. k. sądowi pow.
14. Zagwoźdź podlegających stanisławowskiemu c. k. sądowi pow. m. del.
15. Dołżanka,
16. Petryków,
17. Zabójki i
18. Iwanczyny podlegających tarnopolskiemu c. k. sądowi pow.
19. Juriampol i
20. Winiatyńce podlegających zaleszczyckiemu c. k. sądowi pow.
21 Skowiatyn podlegających borszczowskiemu c. k. sądowi pow.
22. Jagielnica stara podlegających czortkowskimu c. k. sądowi pow.
23. Dzuryn podlegających jazłowieckiemu c. k. sądowi pow.
24. Gaje starobrodzkie podlegających brodzkiemu c. k. sądowi pow.
25. Tadanie podlegających kamioneckiemu c. k. sądowi pow.
26. Podmanasterz i
27. Sarniki z kolonią Rehfeld podlegających bobreckiemu c. k. sądowi pow.
28. Obelnica podlegających rohatyńskiemu c. k. sądowi pow. jako instancyi realnej.

Sporządzony projekt dotyczących ksiąg przejrzanym być może, a to dla posiadłości tabularnych pod I, 1 do 8 poszczególnionych w tabuli krajowej c. k. sądu krajowego dla spraw cyw. we Lwowie, pod I, 9 do 13 w urzędzie hipotecznym c. k. sądu obwodowego w Kołomyi, pod I. 14 do 18 w urzędzie hipotecznym c. k. sądu obwodowego w Przemyślu, pod I, 19 i 20 w urzędzie hipotecznym c. k. sądu obwodowego w Samborze, pod I, 21 do 27 w urzędzie hipotecznym c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie, pod I, 28 do 33 w urzędzie hipotecznym c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu a pod I, 34 do 39 w urzędzie hipotecznym c. k. sądu obwodowego w Złoczowie; zaś dla posiadłości pod II. poszczególnionych w biurze dotyczącego c. k. sędziego powiatowego.

Od dnia wyżej wspomnionego wszelkie nowe prawa czy to własności, czy zastawu, czy jakiebądź inne prawa hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi nabyte, ograniczone, na innych przeniesione lub uchylone być mogą.

Zarazem wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby:

a) na podstawie jakiego prawa przed dniem twarcia tych nowych ksiąg nabytego domagali się jakiej zmiany wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych, lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) już przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg hipotecznych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi, lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, ażeby z temi prawami zgłosili się, a to co do majętności tabularnych wyżej wymienionych pod I, 1 do 8 do c. k. sądu krajowego dla spraw cywilnych we Lwowie, pod I, 9 do 13 do c. k. sądu obwodowego w Kołomyi, pod I, 14 do 18 do c. k. sądu obwodowego w Przemyślu, pod I, 19 i 20 do c. k. sądu obwodowego w Samborze, pod 21 do 27 do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie, pod I, 28 do 33 do c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu, a pod I, 34 do 39 do c. k. sądu obwodowego w Złoczowie, zaś co do posiadłości wyżej pod II poszczególnionych do dotyczących c. k. sądów powiatowych najdalej do dnia 1 listopada 1879, gdyż w przeciwnym razie utracą prawo do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejszej księdze hipotecznej, w miejsce której nowa księga wstępuje, lub że było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej lub jest przedmiotem dochodzenia w skutek podania przed sąd wniesionego.

Termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go do pierwotnego stanu przywróconym.

Lwów dnia 20 sierpnia 1978.

(5306 3—3) **Edykt.**

L. 6914. C. k. Sąd powiatowy Nisku wiadomo czyni, że celem wydobycia pretensyi Salamona Schöpsa w kwocie 15 złr. z przyzn. odbędzie się na dniu 3 października 1878 jako czwartym terminie licytacyjnym publiczna przymusowa sprzedaż realności w Pławie pod l. k. 41 położonej, Marcina Steca własnej, ciała tabularnego nie posiadającej, nawet niżej ceny szacunkowej. Cena wywołania 160 złr. wadyum 16 zlr.

Warunki licytacyjne, tudzież protokoły zastawniczego opisania mogą być przejrzane w kancelaryi tutejszosądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Nisko dnia 8 sierpnia 1878.

(5281 3—3) **Edykt.**

L. 5931. C. k. sąd obwodowy Nowosądecki uchwałą z dnia 15 czerwca 1878, l. 2339 uznał Maryannę Wańczykownę starszą i Rozalię Wańczykownę pełnoletnie córki ś. p. Józefa Wańczyka rodem z Januszowy i tamże zamieszkałe, za umysłowo upośledzone, wskutek czego dla nich kuratora w osobie Józefa Bocheńskiego z Januszowy się ustanawia.

C. k. sąd pow. miejs. deleg.

Nowy Sącz dnia 13 lipca 1878.

(5319 3—3) L. 4504.

Ogłoszenie.

Dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego podaje do wiadomości, iż wypowiedzenie kapitału w sumie 39.837 zł. 72 ct. w. a. listami zastawnemi z dóbr Tytowa czyli Lacka-Wola, w powiecie Mościskim położonych, odnosi się do obecnego właściciela rzeczonej majętności Stanisława Zawałkiewicza, a nie do Seweryna Zawałkiewicza jak to mylnie w Nr. 190, 191 i 192 z roku bieżącego Gazety Lwowskiej obwieszczonem zostało.

Krak... 1878.

Z drukarni W. Łozińskiego, ul. Ossolińskiego, dom Wernera, l. 12.